

- આધ્યાત્મિક વિકાસની નવી જ શક્તિજ ખોલતું ગુજરાતી માસિક
છૂટક નકલ ૬-૦૦ વાર્ષિક લવાજમ દેશમાં રૂ. ૫૦/- આજીવન ૫૦૦/-
વિદેશમાં વાર્ષિક રૂ. ૫૦૦/ (વિમાનથી) આજીવન ૫૦૦૦/-
- સંસ્થાપક : પ. પૂ. યોગેશ્વરજી સર્વમંગલ ચે. ટ્રસ્ટ (રજી. અમદાવાદ).
 - તંત્રી-સંપાદક : શ્રી નારાયણ હ. જાની.
 - પ્રકાશન અને પ્રાપ્તિસ્થાન : 'અધ્યાત્મ' પ્લોટ નં. ૧૬૮૮ બી. સરદારનગર, ભાવનગર-૧. ફોન : ૨૫૬૫૮૧૧, ૨૫૭૨૫૦૨
 - ADHYATMA email Address: adhyatma_editor@yahoo.co.in
 - You can know about Shree Mahatmaji & Shree Maa from Website "SWARGAROHAN.ORG"
 - અધ્યાત્મના સહાયક સ્વજનો : ૧. ડો. બી. જે. જાગણી, ૨. શ્રીગોરધનભાઈ કલોલા (કલ્યાણ) અને ૩. શ્રી જ્યોત્સ્નાબેન બી. ત્રિવેદી.
 - તંત્રી, મુદ્રક અને પ્રકાશક : નારાયણ હ. જાની.
 - મુદ્રણસ્થાન : રાધેશ્યામ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ૫૩/૫૪ સી-૧, બોરડીગેટ, ભાવનગર-૧
- ★ લેખકોને નિમંત્રણ ★
- અધ્યાત્મમાં લેખો, ભજના કે ગીતાને મોકલાવવા લેખકોને નિમંત્રણ છે. અધ્યાત્મની
 - લખાણ કાગળની એક બાજુ ને સારા મોટા અક્ષરે લખેલું હોવું જરૂરી છે. બીજાં સામયિકોમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ લેખોની નકલો ન મોકલાવવા વિનંતી છે.
- ★ અધ્યાત્મ અંગે સૂચનો ★
- ગ્રાહકોને ગ્રાહક નંબર સરનામા સાથે લખવામાં આવે છે તે નોંધી લેવો.
 - 'અધ્યાત્મ' જો આપને ગમ્યું હોય તો આપના પરિચિત વર્ગમાં તેના ગ્રાહકો વધે તેવું આપ કરતાં રહેશો.
 - લવાજમ માટે મનીઓર્ડર, ડીમાન્ડ ડ્રાફ્ટ-ડો. બી. જે. જાગણી, ૨૪-નાલંદા ટેનામેન્ટ, હિલડાઈવ, ભાવનગર(ફોન-૨૪૭૧૨૩૦)ને મોકલવા વિનંતી છે.
 - 'અધ્યાત્મ' દર માસની ૧૭ તારીખે પ્રસિદ્ધ થશે. કોઈ કારણે એકાદ અઠવાડિયા સુધી અંક ન મળે તો સ્થાનિક ટપાલ કચેરીમાં તપાસ કર્યા પછી અત્રે જણાવવું. સિલિકમાં હશે તો જરૂર મોકલી અપાશે.
 - પત્રવ્યવહાર કરતી વખતે ગ્રાહક નંબર લખવાથી વધુ સરળતા રહેશે.
 - 'અધ્યાત્મ' અંગે કોઈ સૂચનો કરવાના હોય તો નિઃસંકોચ કરવા અનુરોધ છે.
 - આગલા મહિનાના અંત સુધીમાં જે ગ્રાહકોનાં નામ અત્રે મળી જશે, તેમને તે પછીના મહિનાની તા. ૧૭ મી એ અંક રવાના કરવામાં આવશે.

- You can know about Shree Mahatmaji & Shree Maa from Website "SWARGAROHAN.ORG"

C અનુક્રમણિકા C

સદ્ભાવભરી અભિનંદનીય સહાય	મા સર્વેશ્વરી	૩
આશ્વાસન	યોગેશ્વરજી	૪
શ્રી યોગેશ્વર કથામૃત	મા સર્વેશ્વરી	૬
Van Vishram 2009	Pratik Smart	૧૦
બાળયાત્રા(૨)	વિનોદિનીબહેન પટેલ	૧૬
My Experiences with MAA	Hemali	૨૨
"આપવાના આનંદનું" મહાપર્વ એટલે 'સંનિધિ પર્વનું સ્મૃતિ પર્વ'	નારાયણ હ. જાની	૩૪
પૂ. શ્રીમાના સ્નેહસાગરને તીરે સ્નાન શ્રી હરિરસમાં	ડો. બી. જે. જાગણી	૪૩
શ્રદ્ધા અને સબૂરીની અદ્ભુત ઘટના	નારાયણ હ. જાની	૪૮
પૂ. માની નિત્યનોંધ	મા સર્વેશ્વરી	૫૩
અમારી અમરનાથ યાત્રા	નિર્મળા ટેલર	૫૮
વિદેશની ધરતી પર પૂ. માની યાત્રા	મા સર્વેશ્વરી	૬૧

ૠ ભક્તિસુધા ૠ

પલ પલ પ્રભુના સ્મરણથી, લઈશ કદા આનંદ?
કદા સ્મરણના લાભથી, છૂટી જશે ભવફંદ? ૭૩
કદા શ્વાસ-ઉચ્છ્વાસમાં, જપીશ પ્રભુનું નામ?
કદા પ્રભુના સ્મરણથી, કાપીશ પાપ તમામ? ૭૪
મન-વાણી પ્રભુસ્મરણમાં, તત્પર રહે સદાય;
કદા અન્ય સમરણ ત્યજી, આ જગ ભૂલી જાય? ૭૫

(મહારાજશ્રીનથુરામશર્માજી)

અભિનંદનીય સહાય

૧૯૮૧માં પૂ. શ્રી યોગેશ્વરજીનું દર્શન થયું. સત્સંગનાં બીજ રોપાયાં. કાળક્રમે વિકાસ પામ્યાં. શ્રદ્ધા, ભક્તિ દૃઢ બની. શ્રી મા સાથે અનેક યાત્રા કરી. શિબિર, પારાયણોમાં ભાગ લીધો. પોતે આત્મિક કલ્યાણનું ભાથું બાંધી સંતાનોને પણ જગાડતાં ગયા. ધર્મપત્ની પત્ની બની સંસાર દિપાવ્યો.

એવી અનેકવિધ વિશેષતાઓ જેમને વરી હતી તે શ્રી મણિબેન રમણભાઈ ભક્તની સ્મૃતિમાં આ અંક શ્રી રમણભાઈ ડાહ્યાભાઈ પરિવાર—ઓરણા તરફથી પ્રકાશિત થઈ રહ્યો છે.

ધન્યવાદ. અભિનંદન. આભાર.

—મા સર્વેશ્વરી

આશ્વાસન

શ્રીયોગેશ્વરજી

પ્રસંગ સાધારણ અથવા અતિશય અસાધારણ, જેવો માનો તેવો હતો. મુંબઈના આંતરરાષ્ટ્રીય એરપોર્ટ પર પોતપોતાના વ્યક્તિગત સામાન સાથે પરદેશ જવા માટે પ્રવાસીઓ એકઠા થયેલા. બધા પ્રવાસીઓ વિમાનમા બેસતાં પહેલાંની આવશ્યક વિધિ કરવા માટે ઉત્સુક હતા. પરદેશના પ્રવાસના પ્રારંભ પહેલાં પોતાના સામાનને પ્રવાસીએ જે કાઉન્ટર પર પહોંચાડવાનો હોય છે તે કાઉન્ટર હજુ બંધ હતું. ત્યાં રહીને પ્રવાસીઓને મદદ કરનારા પરિચારક નહોતા દેખાતા.

પ્રવાસીઓ ઘડિયાળ જોવા લાગ્યા.

એમણે અવારનવાર તપાસ કરી તો પણ કોઈ પ્રકારનો સંતોષકારક ઉત્તર ના મળ્યો.

વિમાન ઉપડશે કે નહિ ઉપડે તેનું સ્પષ્ટીકરણ ના કરાયું.

પૂછતાછ વિભાગના પરિચારકે જણાવ્યું કે આઠ વાગ્યા સુધી રાહ જુઓ. વિમાન કદાચ ઉપડશે.

વિમાન ઉપડવાનું નથી એ નક્કી જ હતું તો પણ એ હકીકતને ગુપ્ત રાખવામાં આવી.

છેવટે સવા આઠેક વાગે જણાવવામાં આવ્યું કે આજનું સાડા નવ વાગ્યાનું વિમાન નથી ઉપડવાનું. કદાચ કાલે ઉપડશે.

પ્રવાસીઓ નિરાશ થયા.

સૌના પૂર્વયોજિત કાર્યક્રમો ભાંગી પડ્યા.

કોઈએ પોતાના ગંતવ્યસ્થાન પર સુહૃદોને, મિત્રોને, પરિચિતોને ફોન કે તાર કરેલા. કોઈએ પત્રો લખેલા.

રશિયાના પ્રમુખનું શરીર શાંત થવાથી ભારતનાં કેટલાંક

જાન્યુઆરી : ૨૦૧૦

૫

વિમાનોનો ઉપયોગ એમની પાસે પહોંચવા માટે સરકારી સ્તર પરથી કરવામાં આવેલો. તે દિવસનું વિમાન રદ થવાનું કારણ એટલું જ હતું.

પ્રવાસીઓ મુશ્કેલીમાં મૂકાયા.

દુઃખી થયા.

કોઈ એમના સ્વજનના સ્વર્ગવાસ પ્રસંગે જ પરદેશ જઈ રહેલા. કોઈ એવા જ અન્ય આવશ્યક કારણસર.

કોઈ કોષે ભરાઈને પેલા એર ઈન્ડિયાના પરિચારક સાથે કઠોરતાથી બોલવા લાગ્યા.

પરંતુ એ શું કરે? આદેશ ઉપરથી આવેલો. જેમની પાસે સત્તાનાં સૂત્રો હતાં, અધિકાર હતો, એમણે એમની વિપત્તિનો વિચાર નહોતો કર્યો. એમને માટે એ છેક જ સાધારણ ઘટના હતી.

પરિચારકો તો ચિદ્વીના ચાકર હતા.

પ્રવાસીઓ વીલે મોઢે સામાન સાથે વિખરાવા માંડ્યા.

એમનામાં જે મજબૂત મનોબળવાળા માનવ મહામાનવ હતા તેમણે જણાવ્યું કે નિરાશા થાય એ સ્વાભાવિક છે. પરંતુ નિરાશ થઈને બેસી રહેવાથી, ફરિયાદ કરવાથી, જેનો દોષ, નથી એના પર દોષારોપણ કરવાથી શું વળે? ઘેર પાછા જવાનું જ છે

તો બનતી સ્વસ્થતાથી જઈએ. મુસીબતમાંથી માર્ગ કાઢીએ. જે કાંઈ થયું છે તે અન્યથા થોડું જ થવાનું છે? હરિનું વિધાન હિતકારક છે એવો વિશ્વાસ રાખીએ. આજનું વિમાન તો રદ કરાયું, પરંતુ કાલના વિમાનનો લાભ લઈએ. જે થયું, થઈ ગયું છે, તેમાંથી ઠંડા મનથી માર્ગ કાઢીએ.

અન્યને એથી આવશ્યક આશ્વાસન મળ્યું.

૬

અધ્યાત્મ

અધ્યાત્મ

વરદ હસ્ત પ્રભુ તમારો, સદાય રહેજો જીવન સહારો

વર્ષ : ૩૨

જાન્યુઆરી-૨૦૧૦

અંક ૪

શ્રી યોગેશ્વર કથામૃત

—મા સર્વેશ્વરી

સોમવાર તા. ૧૫-૨-૮૨

સ્થળ : ૫૫, અરુણોદય સોસાયટી, અલ્કાપૂરી, વડોદરા

આજે દરરોજની જેમ જ પૂ.શ્રીએ લેખનકાર્ય કર્યું. બેસતાં બરાબર ફાવતું ન હોય છતાં લેખનનો યજ્ઞ તો નિયમિત ચાલે જ છે. આજે થોડું સુતા સુતા પણ લેખનકાર્ય કર્યું. આજકાલ પૂ.શ્રી ફીશરની ગરમીથી શરીરની અસ્વસ્થતા અનુભવે છે, પણ મન તો એવું જ સ્વસ્થ, પ્રસન્ન. શરીરની કોઈ અસ્વસ્થતા મનને ન સ્પર્શે.

આજે સાડા અગિયાર વાગ્યે પૂ.શ્રી ભોજન લે છે. ભોજન બાદ મુલાકાત શરૂ થાય છે. ત્યાં તો વડોદરાના જાણીતા સંત શ્રી મદ્ નૃસિંહાચાર્યજીના પૂત્ર શ્રી સુરેશ્વરાચાર્યજી મળવા આવે છે. તેઓની ઉંમર ૮૫ છે. છતાં તન મન સ્વસ્થ છે.

જાન્યુઆરી : ૨૦૧૦

૭

પૂ.શ્રીની બેઠક પાસે એક ખુરશી મૂકવામાં આવી છે. જ્યાં શ્રી સુરેશ્વરાચાર્ય બેઠા છે. પૂ.શ્રીને તેઓ ત્રણચાર વરસે મળે છે. એટલે માતાજીની માંદગીની વાતો પૂ.શ્રી કરે છે. શ્રી સુરેશ્વરાચાર્યની દૃષ્ટિએ પૂ.શ્રીએ વિદેશની વાતો કરી. એ વાતો કરતાં શ્રી સુરેશ્વરાચાર્યજીએ કહ્યું : પરદેશમાં વિવેકાનંદ પછી સાચા સંત તરીકે આપ જ ગયા હશે એવું મને લાગે છે.

પૂ.શ્રીએ પોતાની માંદગીની વાતો કરી. એકાદ પ્રેરક અનુભવ સુરેશ્વરાચાર્યજીના મુખેથી સાંભળવાની ઈચ્છા કરી પણ તેમણે એ અંગે અનિચ્છા દર્શાવી. અંતે સર્વેશ્વરી બે ભજનો સંભળાવે એવી પૂ.શ્રીની ઈચ્છાથી સર્વેશ્વરીએ બે ભજનો સંભળાવ્યાં.

મુલાકાત પૂરી થતા સૌએ વિદાય લીધી. પૂ.શ્રીએ થોડી વાર શ્રી મૂળશંકરભાઈ સાથે વાતો કરી. ત્યારબાદ આરામ કર્યો.

સાંજે નિયમિત રીતે નજરબાગના મેદાનમાં પ્રવચન થયું. અહીં નજરબાગના દરરોજના બસો રૂપિયા ભાડા પેટે આપવામાં આવે છે. અત્યાર સુધી પ્રવચન માટે વિના મૂલ્યે એ જગ્યા મળતી હતી. આ વરસથી તેમાં આ સુધારો થયો છે.

પ્રવચન બાદ ઉતારા ઉપર આવી જવાનું બને છે. પૂ.શ્રી બટાકાપોંઆ ને દૂધ નાસ્તામાં લે છે. ત્યારબાદ આરામ કરે છે.

એમ તો પૂ.શ્રી આખી રાત જાગતા જ હોય છે. જપ કરે, માળા ફેરવે, આંટા મારે કે ધ્યાન કરે. રાત્રિ એ રીતે પૂ.શ્રી પસાર કરે છે.

મંગળવાર તા.૧૬/૦૨/૮૨

દરરોજની જેમ જ આજે પણ આખો દિવસ વીત્યો. સવારે

૮

અધ્યાત્મ

નિયમિત વ્યાયામ, લેખનકાર્ય પૂ.શ્રીએ કર્યું. મુલાકાતના આજના દિવસે ખાસ પ્રશ્નોત્તરી ન થઈ. પૂ.શ્રીએ વિદેશની યાત્રાની નોંધ વંચાવી. ત્યારબાદ સમય પૂરો થતાં સૌએ વિદાય લીધી.

આજે છાતીનો એક્ષ-રે અને પાસપોર્ટ સાઈઝના ફોટા પડાવવા પૂ.શ્રી સાથે શહેરમાં જવાનું બન્યું. સાઉથ આફ્રિકાનું ત્રણ વરસનું આમંત્રણ આ વરસે સ્વીકારવું એવો વિચાર ચાલી રહ્યો છે. જેના અનુસંધાનમાં ત્યાંની ધરતી ઉપર પ્રવેશ મેળવવા એક્ષ-રેની જરૂર પડે છે. જેથી એ કામ સૌ પ્રથમ કરવામાં આવ્યું.

શહેરમાંથી એ કામ પૂરું કરી પોણો કલાકમાં જ ઉતારા ઉપર આવી જવાનું બન્યું. આજે અમેરિકામાં સાનફ્રાન્સીસ્કો શહેરની પ્રવચનની ફિલ્મ જોવાનો કાર્યક્રમ હતો. એ કાર્યક્રમ રાતે ઉતારા ઉપર થયો.

કાર્યક્રમ બાદ શ્રોતાઓએ વિદાય લીધી. એ પૈકી એક ભાઈ લગ્નજીવનના ૨૨ વર્ષ પૂરા કરી ૨૩ વર્ષમાં પ્રવેશ કરતાં હતા. પૂ.શ્રીએ તેમને કહ્યું :—લગ્નજીવન જે રીતે જીવવું જોઈએ એ રીતે જીવ્યા નથી. હવે શરૂ કરો. પ્રભુ પરાયણતા, પવિત્રતા, સંયમ, સદાચારથી જીવન જીવો. બ્રહ્મચર્ય પાળવાનો તમારો નિર્ણય છે તે લગ્ન જીવનમાં તો પાળો, પણ બહાર પણ બ્રહ્મચર્ય પાળો.

તે ભાઈ અને તેમના પત્નીએ એ વાત શાંતિથી સ્વીકારી વિદાય થયા.

પૂ.શ્રીએ આજે સેવમમરા ને શીંગોડાના શીરાનો હળવો

જાન્યુઆરી : ૨૦૧૦

૯

અલ્પાહાર કર્યો.

આરામ કરતાં પહેલાં સર્વેશ્વરી આવતી કાલે કપૂરા લગ્નપ્રસંગે જવા માંગે છે તો કેવી રીતે જવું એ અંગે જગદંબાની આજ્ઞા જાણી પરમશક્તિની આજ્ઞા લેતા પહેલાં સર્વેશ્વરી ચીટીથી નિર્ણય કરે છે. જેમાં હાવડા એક્ષપ્રેસમાં જવાની વાતનો નિર્ણય આવે છે. પૂ.શ્રી જગદંબાની આજ્ઞા જાણે છે. જગદંબા પણ હાવડામાં જ જવાનું કહે છે. પછી વળી રાત્રે બાર વાગ્યે સર્વેશ્વરી વિચારે છે કે લગ્નપ્રસંગે સવારે જઈને શું કરવું છે?

(ક્રમશઃ)

‘મા’ આવનારાંના મનને ખાલી થવા દે છે. કાળક્રમે એનું તળિયું દેખાશે. ત્યારે એ કંઈક અંગે સ્વચ્છ પણ થશે. પછી એમાં જે ઝીલાશે એ કૃપા હશે. —મા

ફોન : દુકાન : ૨૨૫૮૮૧૨ ઘર : ૨૬૬૪૦૭૮

મોબાઈલ : ૯૩૭૪૭૧૦૩૦૪

દીપક સી. મહેતા

કૃષ્ણા ફિલ્મ્સ એન્ડ સ્ટુડિઓ

૧, શ્યામ એપાર્ટમેન્ટ, કાકડીઆ કોમ્પ્લેક્ષ પાસે,

ઘોડદોડ રોડ, સુરત-૩૯૫૦૦૧

૧૦

અધ્યાત્મ

Van Vishram 2009

Pratik Smart

My heart was filled with joy when “Maa” called one day and said that I could be part of the group that would spend time doing their “Sadhna” in Maa’s presence. This endeavor was termed as “Van Vishram 2009” and a quiet

location by the lake was selected by “Maa” for us to carry out our spiritual quest.

I had to leave for Toronto on July 11, my travel to this city was turbulent and I was met with thunderstorms on my way. I realized that path to “Maa” was not an easy one but I did also realize that prayers are heard just when I felt that my flight would be cancelled (we had been sitting on the tarmac for 45 minutes), an earnest prayer to “Maa” helped clear the path and paved the way for the flight to make to Toronto. I was late to my destination by a good 4 hours and had created delays for the group of satsangis who were to take me to the lakeside residence. Such storms should be braved and such prayers should be repeated to experience the peace that I did upon reaching “Maa”.

surroundings were quiet. We were late for the satsang and reached in time to get a glimpse of

“Prabhu” giving a “Pravachan” on an ideal bhakta. We then got our first darshan of “Maa” and I felt my worries fall apart. This is the peace and tranquility I desired and got to feel it in just an instance, in Maa’s presence. It was a joyful

sight to see the many satsangis who gathered that day. A brief translation in english was provided by Suresh Kaka, to explain the when she travelled cross country with Maa in 2004. She brought out important details how flexible “Maa” would be during the travel and at the same time how she would adhere to her “Niyams” completing all of them even during a travel. She described in detail the blessings she showered on the many satsangis that were visited on the way and the open heart with which the satsangis welcomed them at various locations.

Finally a prayer was offered by the satsangis asking for the well being of Prabhudas Kaka. He had been admitted to the ICU after getting a massive heart stroke. It was surprising for the other devotees who had just met him a few days ago at the satsang. In fact he had stayed there

at the cottage for a few days doing his sadhna. Little did we know then that he would be the focus of Maa’s discussion for the next few days.

In the coming days I was to be exposed to various facets of Maa. Her devotion, Love, equanimity, grace, mercy, care and many more of such unlimited attributes that she exposed to all of us. I had read of such saintly qualities in books but to experience it in person was a different feeling altogether. These were radiant qualities like the bright sunshine that removes all darkness. Each of us was able to see these in varying degrees based on our capacity and faith. Each of these qualities had the capacity to peel of layers of ignorance that had upon us.

For all the eight days I stayed there “Maa” remembered and talked about Prabhudas Kaka in different ways. Earlier in the week she called up his family at the hospital and inquired his health. She would give them guidance on the next steps were required. It was notable that a part of her mind was with Prabhudas Kaka while she went through her daily routine at the cottage. On July 12 she wrote in her diary that she prayed for Prabhudas Kaka to be freed from his pain. He was in the ICU for over 24 hours and was in coma. We could well see the pain she felt for the devotee who was in a

critical condition. A day later (july 13, 2009 at 2:50 pm) when he passed away from this mortal

body she quickly assembled us for prayers and soon went out to meet his family.

She encouraged them to chant the holy mantra (Om Namah shivay, Om Namah shivay, Har Har Bhole Namh Shivay) and gave them such strong words to cling onto by which they were able to lessen their pain. She explained his family the transition of this soul from a moral being to a “Dev” (demigod). She gave them the essence of mantra japa and its benefit for the soul that was on a yatra. She consoled Prabhudas kaka’s wife and encouraged her to suitably with the chanting of the holy name. She showed them how he should be positioned thereafter, how they should meet the many mourners who would meet them over the days. She explained to them in clear word how Shiva Bhagavan had taken his wife’s hands while he (Prabhudas kaka) had now held onto Prabhu’s fingers and was moving ahead on his yatra. A couple of days later she advised us to go see Prabhudas kaka at the chapel and pray along with the other people who would get one last chance to see him. On july 16, 2009 when his body was brought home for the final rites she

set out with a few devotees to go to see him one last time. “Maa” stayed there at his residence standing and praying for more than two hours. Though all of this I saw that “Maa”

had immense concern, prayers and love for her devotees.

She would chalk out small details to take care of the minutest chores like the night she discussed with us how a garland should be prepared for Prabhudas kaka when she would go and meet him at his residence. She gave detail if the flowers, the garland, the preparer, the time it should be ready and the way it would to Prabhudas kaka’s residence. Yet another time she explained to us how a departed soul should be prayed as a “Dev”. she told us and Prabhudas kaka’s family that his seat should be higher than the rest; he should be offered flowers like a deity is offered every day. She explained how mantra japa was the best way help the soul in its final yatra. Such detail were never known to me before. Although we were at the cottage for Sadhna, “Maa” never encouraged a life in recluse. She encouraged us to finish our daily Niyams and at the same time taught us how to deal with our fellow satsangis. Many a time she would break into a conversation and talk about Prabhudas Kaka.

જાન્યુઆરી : ૨૦૧૦

૧૫

She remembered how he had come to the cottage and stayed for several night. She remembered how he served the other devotees during that time and prepared his luggage of Satkarma, Sadhna and Japa that he was taking along with him on his yatra. She would see God and his ways in all these activities. She remembered Prabhudas Kaka and his passing away in so many different ways that each of them was a lesson for us who could never have thought of this minute detail. She summarized it best by stating that this occasion had now turned into a celebration (“Aa prasang have EK Prava Bani Gayo”)

to be continued.....

જીવન એક મંચ છે. દરેક પોતાનો પાઠ ભજવી જતા રહે છે. —મા

આ દિવસો પણ ચાલ્યા જશે.
n સ્થાપત્ય કન્સ્ટ્રક્શન n

પ્રો. મનીષ હરિભાઈ ભોજાણી,
બિલ્ડર્સ એન્ડ ડેવલપર્સ,

મધુર કોમ્પ્લેક્સ, શનાળા રોડ, મહારાજા ટાઈલ્સ સામે,
મોરબી-૩૬૩૬૪૧.
ફોન : (ઓફિસ) ૨૨૧૩૮૧, (રહેઠાણ) ૨૩૦૨૨૨.

૧૬

અધ્યાત્મ

બાળયાત્રા(૨)

(ગાતાંકથી આગળ)

સંકલન:-વિનોદિનીબહેન પટેલ

ધવલ ધોરણ-૧૧

મારી સાથે ભણતાં મારા વર્ગના બાળકોને તો એક મા છે, પણ મારે તો બે મા છે. મને બે માનો પ્રેમ મળ્યો છે, એક જન્મ આપનારી માતા બીજાં મા સર્વેશ્વરી મા.

મા—હું તમને એક વાત કહું. ૨૦/૧૦/૦૮ના દિવસે મારા પિતા પાસે દુબઈ જવાનો હતો, મારા પિતા આ વર્ષે અહીં આવી શકે તેમ ન હતા. જ્યારે મારા પિતાએ મને કહ્યું આ વર્ષે તમારે દુબઈ આવવાનું છે તો મેં મારા પપ્પાને કહ્યું મારે યાત્રા માટે હરિદ્વાર જવાનું છે. માટે તમે સાત દિવસ પછી ટિકિટ બૂક કરાવો અને મેં હરિદ્વાર યાત્રા પહેલી અને વિદેશ યાત્રા પછી એવું નક્કી કર્યું. આ યાત્રામાં પ.પૂ.મા અમારી સાથે જ છે તેવો સતત અનુભવ થતો હતો.

સૌથી વિશેષ વાત તો એ છે કે અહીં દરેક બાળકની માતાનો ફોન દિવસમાં એક જ વખત આવતો, જ્યારે પ.પૂ.માનો ફોન દિવસમાં ૫ થી ૬ વખત આવતો અને દરેક ફોનમાં ખૂબ આશીર્વાદ આપતાં વાક્યો લખતાં જેથી મનમાં સતત થતું કે અમારી પાસે પૂ.માના કેટલા આશીર્વાદ છે. વળી મેં સ્વપ્નમાં પણ એવું વિચાર્યું ન હતું કે આટલી નાની ઉંમરે હું હિમાલય દર્શન કરીશ. વળી પ.પૂ.માની અસીમકૃપાથી આ હિમાલય દર્શન હું કરી શક્યો તે માટે મારી જાતને ખૂબ ભાગ્યશાળી માનું છું. પ્રણામ.

નીલેશ ધોરણ-૮

પ.પૂ.માની કૃપાથી મને હરિદ્વાર યાત્રાનો લાભ મળ્યો. પૂજ્ય માની પ્રેરણાથી અમને ખૂબ જ ભવ્ય વિદાય આપવામાં આવી. સતત સાત દિવસ સુધી આશીર્વાચનની વર્ષા વરસાવી અને જ્યારે યાત્રા પૂર્ણ કરી પાછા ફર્યા ત્યારે પણ એટલું જ ભવ્ય રીતે સ્વાગત કરવામાં આવ્યું. અમે જ્યારે સ્વર્ગારોહણ પરત આવ્યા ત્યારે ફટકડા ફોડ્યા, બહેનોએ ફૂલઝડીથી તેમજ ઘંટારવથી અમારું સ્વાગત થયું. એટલું જ નહીં, જતી વખતે તો અમને ખોબેખોબે ઘણું જ આપ્યું હતું, પણ જ્યારે પાછા ફર્યા ત્યારે તરત જ પૂ.માએ દર્શન આપ્યાં વળી ફરી અમારા બંને હાથમાં ન સમાય તેટલો પ્રસાદ આપ્યો, અને ઠું યોગેશ્વર રક્ષામામ્ની ચાદર ઓઢાડી. ઓ મા, તારા ચરણે કોટિકોટિ પ્રણામ.

હાર્દિક સોમપૂરા, ધોરણ-૧૦

“તમારા વિના મા એકલું લાગે,
હરિદ્વાર વહેલા પધારજો ઠું મા.”

મેં કોઈ દિવસ ટ્રેનમાં મુસાફરી કરી ન હતી. પણ હરિદ્વાર યાત્રામાં મારી એ ઈચ્છા પૂરી થઈ. મારા ઘેર જ્યારે હરિદ્વાર યાત્રાની વાત કરી, ત્યારે બધાં ખૂબ ખુશ થઈ ગયાં.

વળી મેં તો ઘેર પૂછ્યા વગર જ હરિદ્વાર યાત્રાની હા પાડી દીધી હતી. હરિદ્વાર યાત્રાની વાત સાંભળતાં જ હું તો રાજીનો રેડ થઈ ગયો હતો.

આટલી લાંબી ૭ દિવસની યાત્રા મારા જીવનમાં પહેલીજ વારની હતી. આ દિવસો કેવી રીતે ગયા તેની મને ખબર જ ના

પડી. આ યાત્રામાં મને જયપુરમાં આવેલ ‘આમેર’ મહેલ ખૂબ ગમ્યો. આખી યાત્રામાં અમે ખૂબ જ મજા કરી. ઘણાં બધાં સ્થળોએ ફર્યા અને શાંતિપૂર્વક બધું જોઈ આનંદ મેળવ્યો.

કેયૂર, પહેલું વર્ષ બી.કોમ.

પરમપૂજ્ય માએ યોજેલ હરિદ્વાર યાત્રામાં મને સામેલ કર્યો જેથી મને ખૂબ આનંદ થયો. અમને ભવ્ય વિદાઈ આપી. આબુરોડ ઉપર અમને શ્રી આનંદભાઈ, શ્રી બીપીનભાઈ, શ્રી રાજુભાઈ, શ્રી દિલીપભાઈ, શ્રી સંજયભાઈ, શ્રી કનુભાઈ, શ્રી નિકુંજભાઈ, શ્રી પરેશભાઈ, શ્રી તારકભાઈ વગેરે વગેરે મૂકવા આવ્યા હતા.

આ હરિદ્વાર યાત્રામાં જ્યારે અમે દેવપ્રયાગથી ચંદ્રવદની દેવી ગયા ત્યારે રસ્તામાં સૌંદર્યથી ભરપૂર પહાડો, ખીણો અને ગંગાજના દર્શનથી હું ખૂબ આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયો.

વળી જયપૂરમાં ઉદ્દપ બારીવાળો હવામહેલ, જળમહેલ, જંતરમંતર વગેરે જોવાની પણ મજા આવી. સૂર્ય ઉર્જાથી ચાલતી ઘડિયાળ, જ્યોતિષ શાળા, અને લગ્નશાસ્ત્ર કેલેન્ડર અને ગિનીસ વર્લ્ડબુકમાં નોંધાયેલી સૂર્યથી ચાલતી ઘડિયાળ જોઈ ઘણો જ આનંદ થયો. આ યાત્રા મારા જીવનમાં સૌથી મોટી યાત્રા હતી. આ યાત્રા મા-પ્રભુના આશીર્વાદથી અને શ્રી મધુભાઈના પરિવારના સહયોગથી થઈ. શ્રી મધુભાઈના પરિવારનું કલ્યાણ થાય તેપ્રાર્થના. Thank You Maa.

રિતેશ, પહેલું વર્ષ બી.કોમ.

હરિદ્વાર યાત્રામાં અમને ૧૬ બાળકોને ખૂબ મજા પડી. આ યાત્રામાં અમે જ્યારે પૂ.શ્રી મહાત્મા યોગેશ્વરજીના સહયોગથી

જાન્યુઆરી : ૨૦૧૦

૧૯

બંધાયેલી સરસ્વતી શિશુ વિદ્યાલયમાં ગયા ત્યારે અને બાળકોને બિસ્કીટ અને વેફરનો પ્રસાદ આપ્યો ત્યારે આ બાળકોના મુખ પરનું સ્મિત જોતા એટલો આનંદ થયો કે જાણે દરેક બાલસ્વરૂપમાં પૂ.મા જ સ્મિત કરી રહ્યાં છે, તેવું લાગતું હતું. બધાં જ બાળકોએ અમને ‘જય કૃપાળુ મા’ કહ્યાં ત્યારે મને ખૂબ જ આનંદ થયો.

શુકન ધોરણ—૯

પ.પૂ.મા સર્વેશ્વરીની અસીમકૃપાથી બાળયાત્રાનું આયોજન થયું. આ બાળયાત્રાનો સંપૂર્ણ ખર્ચ શ્રી મધુભાઈ પરિવાર તરફથી થયો. આબુરોડ સ્ટેશનથી રાત્રે ૧૦:૧૦ વાગે અમે હરિદ્વાર જવા પ્રયાણ કર્યું. આ યાત્રામાં વિવિધ સ્થળોની મુલાકાત લેતા પહેલાં હંમેશાં નવ મંત્રગાન, મા—પ્રભુની બાવની, ધૂન પ્રાર્થના વગેરે કરતાં. વળી દેવકીબાઈની ધર્મશાળા તેમજ શાંતાશ્રમ પર પ્રકાશના પંથેના એ પૃષ્ઠોનું વાંચન પણ કર્યું. પૂ.મા.પ્રભુના ભજનોની અંતાક્ષરી પણ રમ્યાં. આ યાત્રામાં પૂ.માનો ફોન આવતો. અંતકડી એટલે દરેક બાળક આનંદથી નાચી ઉઠતું અને ‘જયકૃપાળુમા’નો જયઘોષ કરતું. પૂ.માનો ફોન આવતાં અમે ખૂબ ગેલમાં આવી જતાં. આ યાત્રા હરિદ્વારની મારી પ્રથમ યાત્રા હતી. સ્નેહલભાઈ દરેક સ્થળનો ઇતિહાસ અમને ખૂબ સરસ રીતે સમજાવતા. રસ્તામાં પણ અમે ધૂન ભજન કરતાં હતાં. અમને પૂ.માએ હરિદ્વારમાં ‘Shopping’ કરવાની પણ છૂટ આપી હતી.

વળી જયપૂરમાં પૂ.માના ભક્ત હેમદીપભાઈ બધાં બાળકોને લેવા માટે આવ્યા હતા. અમને ‘ગુજરાતી સમાજ ધર્મશાળામાં’

૨૦

અધ્યાત્મ

ઉતાર્યા હતા. તે જયપૂરમાં બધાં સ્થાનોની મુલાકાતે એમના દીકરા સાથે અમારી સાથે રહ્યા હતા.

મને જયપૂરનો આમેર કિલ્લો જે સવાઈ જયસિંહ—૧૧મી સદીમાં બનાવેલો હતો તે ગમ્યો. તેમાં રાજા રાણીના ઓરડા, ભોજનાલય, સભાગૃહ, મહોત્સવમેદાન, ભવનો વગેરે ખૂબખૂબ સુંદર હતાં. બધાં જ સ્થળોએ ફરવાની મને ખૂબ મજા આવી.

વૈભવ, ધોરણ—૭

અમારી હરિદ્વાર યાત્રાના સમાચાર મળતાં જ હું ખૂબ ખુશ થઈ ગયો અને યાત્રાના દિવસો ગણવા લાગ્યો. જ્યારે યાત્રાનો દિવસ આવ્યો ત્યારે પૂ.માએ અમને દર્શન આપ્યાં અને ૨૨/૧૦/૦૮ના દિવસે મારા સ્વપ્નના સ્થળ હરિદ્વાર આવી પહોંચ્યો. જ્યારે અમે ચંદ્રવદની દેવી ગયા ત્યારે મને ખબર પડી કે આ આઠમી શક્તિપીઠ છે. મા સતીનો ધડનો ભાગ અહીં પડ્યો હતો. તેની છાપ પથ્થર પર છે. પૂજારી આંખે પાટા બાંધી તેની પૂજા કરે છે. વળી સતીમાતાનું એક અંગ પાકિસ્તાનમાં પણ પડ્યું છે તે માતાનું નામ ‘હિંગળાજ’ માતા છે. વળી આર્યનિવાસમાં શ્રી રમેશકાકાએ પણ અમારી ખૂબ સારી સારસંભાળ રાખી હતી. જયકૃપાળુ મા.

પથિક, ધોરણ—૧૦

હરિદ્વાર યાત્રા પ.પૂ.માના આશીર્વાદથી શક્ય બની. પ.પૂ.માએ યાત્રામાં અગવડ ના પડે તે માટે દરેક વસ્તુ ધ્યાન દઈને અમને આપી હતી. યાત્રામાં અમને દરેક સ્થળની વિગતવાર માહિતી આપવામાં આવતી. ભોજન વ્યવસ્થા પણ ખૂબ સારી રીતે કરવામાં આવતી.

હાર્દિક ધોરણ-૧૦

બાળકોની બાળયાત્રા સારી રીતે થાય તે માટે પૂ.માએ ખૂબ આશીર્વાદ આપેલા અને ફોન દ્વારા સતત આશીર્વાદ આપતાં. યાત્રામાં સંપૂર્ણ રીતે ઉપયોગી થાય તેવી વસ્તુઓ આપવામાં આવી હતી. જ્યારે હરિદ્વાર પહોંચ્યા ત્યારે ગંગાનદી સાફ કરવાની હોવાથી પાણી ન હતું. તે જોતાં પહેલાં હું નિરાશ થઈ ગયો અને ગંગા નદીમાં પાણી આવશે ત્યારે નાહવાની કેવી મજા આવશે તેવી કલ્પના હતી. પણ પૂ.માની કૃપાથી ગંગાજી આવી ગયા હતા. અને પૂ.માની કૃપાનો પ્રસાદ મળ્યો.

(ક્રમશઃ)

સંત માતા બનીને સાધકોને વિશ્રામ આપતાં લાડ
લડાવે છે. —મા

સદીપ વલ્લેડીંગ વક્સ

શ્રીલ, દરવાજા, તેમ જ મેઈન ગેટના સ્પેશ્યાલીસ્ટ
તેમ જ

દરેક જાતનું રીપેરીંગ કામ કરનાર.

મોટી બંગલા, ઉમરા જકાત નાકા પાસે, સુરત-૩૮૫૦૦૭

ફોન : (૦૨૬૧) ૨૨૫૪૯૮૨, ૨૨૫૮૮૦૪

My Experience with Maa

Hemali

I don't even know where to begin, but I know you're the one writing this letter. MAA, you've changed my entire life. My life began in 2005 because I met GOD for the first time. Since 2005, I've been able to talk to GOD(MAA) every day through pranam, prayer, maala, or speaking freely in front of Maa Prabhu's swaroop. MAA, you awakened the soul within this body you've given me. You turned on the light switch and paved the spiritual path towards GOD. You've shown me how to live course only you could teach this soul because you created all life. MAA, you filled my heart with

love and pride for India. You've shown me to appreciate where I've come from and also appreciate the deep, rich culture India has to offer. I never thought I'd ever get the chance to stay in India for 6 months with MAA or that you'd bless me to be able to come to India 5 times in the last 3 years. I want to let you know that I am very

grateful; I would also like to thank you for giving straight to Swargarohan and leaving to go back to America straight from Swargarohan. I remem-

ber listening to one of Prabhujī's pravachans at Swargarohan in which Prabhujī said whatever good you do, it's your through you – it's "HIS" doing, but if you do something bad, that's your "OWN" doing.

My prayer to you, MAA, is that you continuously remind me that in this life I'm nothing without you. You're the one that gives me good thoughts. You're the energy inside this body. You're the only one on this Earth that knows what's best for me. You're the only one I should fully trust, love, and have faith in. Never let me forget how much you have done for this world. May you continuously remind me of your devotion, trust, and faith for Prabhujī, which can be seen through your 25 years of fasting, deep, meaningful written bhajans, maun, and other various niyams. MAA, in this world there are trillions and trillions of human beings and from those trillions of human beings a few several thousand have luckily been given your darshan, been able to stay with you, received your blessings and prasād, and made an attempt to try and understand you. Another prayer of mine is to fully understand and remember that MAA is God. Help this mind focus. May a portion always be connected with and thinking of you.

MAA, my Gujarati is not too high level or no where near perfection, but I'm trying to make an

effort to learn more. Please give me your blessing so that I can read, write, and speak my guru's language. What I have learned to this day is because of you if it was your wish, than that's why I made an effort to start learning in the first place. So before I go any further if there are any mistakes in my Gujarati, I apologize in advance.

MAA, there is so much I want to tell you. MAA, mane bahuj game chhe. I remember one day in Mumbai I was alone with MAA in MAA's room. MAA rang the bell to call Nilamasi to read to read it again, and I felt that moment MAA was proud of me. Then, MAA wrote clearly so I could read MAA's slate because I told MAA I could read if MAA writes clearly. MAA, you wrote on your slate: "**MAA mara chhe.**" I believe anything MAA writes, whether it's MAA it's MAA's diary, a bhajan, or on Her slate, it is GOD's direct message to mankind. Anyone who comes to MAA, they all like MAA very much and feel that MAA is theirs. MAA, the reason for remembering this Mumbai experience and telling you is because MAA you brought so much happiness to me by writing clearly, being patient with me, and for writing the **BEST FIRST SENTENCE** for me to read from MAA's slate. Thank you MAA. Pranam MAA.

MAA, you always listen and answer my prayers. I remember when we were on our Eastern Canada yatra MAA said our duty as humans is to ask (PRAY) and GOD's duty is to give (ANSWER PRAYERS). In my life, I pray to MAA for so much, and MAA always answers each and every single one of my prayers. Thank you, MAA. Many people have experienced that their prayers in the kutiya – so that I decided I would test MAA PRABHU by praying in the kutiya.

In November, I prayed that I would get an interview for admission into graduate school in Houston, TX. I prayed in the kutiya for a few days, then one day I decided to check my email. In my inbox, I found an email for an interview in Houston on Dec. 5th. I immediately went to the kutiya and did 108 pranam to thank MAA PRABHU, and then prayed for the interview to go well.

I went for the interview on the morning of Dec. 5th, but before I left my friend's apt I prayed to MAA and said "MAA come with me to my interview, speak through me, make the interviewers listen to only what they want to hear, and MAA be inside the minds of the interviewers." There were 62 students selected for the interview, and typically only half are chosen for admission. I came out of my interview confident

that MAA was with me so I did well.

I came back to Swargarohan on December 17th, 2008 and reached in time for the 11AM Bethak. MAA told me to speak of my current degree and what my interview was for. Then, MAA asked if I got accepted into the Occupational Therapy program at Texas Woman's University which I just interviewed for. Even though MAA knows everything. I told MAA that I won't know until mid-January. The next day I decided to do 108 pradakshina, and while doing pradakshina I prayed to MAA saying, "MAA only you can give me admission into graduate school so now it's up to you." After doing pradhakshina, I decided to call my parents to let them know I reached Swargarohan safely because I forgot to call them the day before. My mom answered and she told me an acceptance letter came in the mail this morning from the university. I was so thrilled. My first thought was I want to go do pranam to MAA to show my gratitude and share the good news. I know Maa knows everything – a year back during the Navratri shibir in New Hope when I talked to MAA about where I should go to graduate school, MAA asked me twice "what about Houston?" At that time, I did not really want to continue my education in Houston, but as time passed I felt like only continuing my education in Houston and MAA set

up everything to work out that way. As I mentioned earlier, MAA asked during the Bethak if I

got accepted. I had replied I wouldn't know until mid-January, but MAA knew my acceptance letter was already on its way in the mail. So before the letter even reached my house MAA knew. Many thoughts raced through my mind once I told MAA my good news. The only reason I got pranam MAA. My prayer to you MAA is always be with me, always help me in all my work, and give me admission into Heaven(Maa's dham) one day as easily as I received admission into

Texas Woman's University.

MAA, I also prayed by doing 11 pradakshina around the Kutiya. I said, "MAA, I'm your child Ahmedabad, You left for Ahmedabad on January 1, 2009 and I left to visit my grandparents(Jan.1st to Jan 12st)." I felt extremely sad that I wasn't with MAA in Ahmedabad at the Saptak. On January 13th, I was in Ahmedabad and was about ready to leave for Swargarohan, but then MAA called. (MAA's timing is always perfect – you

ALWAYS know exactly where I am, what I'm thinking, and what I'm doing.) MAA, you asked if Ujvalbhai and I wanted to go to the Saptak!!! **You an-**

swered my prayer so you really are Jagadamba Maa!!! Thank you MAA! Pranam MAA!

One of my prayers for a while has been to have one set of all of MAA clothes, one pillow, sheet, blanket, towel, shoes, toothbrush, nails, hair, pots and pans, slate, etc. In the summer of 2007, MAA, you gave me one pillow, pillow-case, and sheet. In July 2008, MAA, you gave me your headband. In January 2009, MAA, you gave me your hat. In February 2009, MAA, you gave me your shirt, which you wear while doing pranam. And on March 13, 2009, I received MAA's beautiful hair. Thank you MAA. Pranam MAA.

MAA, the reason I want one of each is because when I move into my new apartment in August, I want to make one room my mandir room with all of MAA's belongings. One day, I want to contribute and make something as wonderful as Yogtirth for MAA. MAA, you're always listening to my prayers so another prayer of mine is: please come to my new apartment in August before my school starts. I want to my Masters with your blessings, and your holy feet's blessings in my apartment will fill my surroundings with peace and love, the same peace and love I feel anytime I'm with Maa or at Swargarohan. I know that peace and love will

help me while I study at my apartment. Just like many children come to Swargarohan to study before their exams, my apartment will become my Swargarohan while I'm in Houston.

I know Prabhu takes MAA wherever MAA goes, but MAA Prabhu has utmost respect and love for you so he'll listen to you if you tell him your child Hemali wishes for MAA to come to her apartment.

Maa, I love Swargarohan so much. When-tears. Swargarohan feels like home. This is the only place on Earth I feel like running to whenever I have a long vacation (and of course any place Maa is at!). Here I have no worries. I feel peace. I feel happiness. I feel like helping the less fortunate in my country; doing work (seva) is fun whether it's serving food during breakfast, lunch, or dinner or sweeping the floor. And, of course, one of my favorite activities at Swargarohan is doing shramyagna. I've seen how much strength and energy there is within this body. I've realized that only I can put a limit on the amount of energy I have, but God (MAA) has given me limitless energy; I just have to trust and have faith in you MAA! MAA, I can't see the future, but because I will be pursuing my Masters degree for the next 2 1/2 years – make sure you pave the way for me to Swargarohan

every year even if its for a short time – just like you have been doing for the last 3 years. MAA, make space in my heart for Swargarohan and help me remember Swargarohan every day while I'm in America.

Remind me of the pigeons and parrots of Swargarohan. I'll never forget their beauty, their sweet sound, which to me feels like they're singing Bhajans, and their Niyam of Pranam to MAA upon each intake of seed. I'll never forget the day I was sitting next to you and watching Swargarohan's birds. I saw one bird who flew down from the tree sit and start eating. I believe that bird was brave because all the other birds were either sitting on the surrounding trees or soaring in the sky. Then, slowly, several more birds flew down and started to eat. And soon, the roof was filled with many birds who all began to eat. To me, the first brave bird is MAA. **Out of the billions of people on this Earth, there is NO ONE like MAA. MAA is the epitome of a PERFECT human.** MAA, you are brave and sacrificed your life for the goodwill of mankind. You went to Hari Om Maun Mandir in Surat at a relatively young age, started going to Prabhuji's Pravachans and following his instructions fully and keeping to various Niyams. The few birds who came to eat after the first brave birds – to me, are those indi-

viduals who started to realize who MAA was early on, and also those individuals who helped

MAA when the rest of the world couldn't see that MAA was Jagadamba Maa. When the whole roof was filled, it made me think of all of MAA's Bhaktas today. After years of knowing MAA, many individuals are now finally realizing MAA's Lilas. My prayer to you MAA is in each lifetime I am born, keep me at Maa Prabhu's holy feet from birth, and bless me so I can recognize you from the very beginning.

MAA, I have a few questions to ask you. (1) How can I advance spiritually? What should I do daily? (3) What should I pray for everyday aside from the 11 Pranams you taught us at the Eastern Canada Yatra? (4) MAA, you were SRI SARADA DEVI in your last birth and in your last, you said. "One who has got blessings from me need not worry about final liberation. If you meditate on me a few and remember me, that will be enough." Does that mean even if I don't do anything but look at MAA's Swaroop every morning and night, it's enough? (5) I know MAA knows everything. But there are times when I just want to go MAA's room and talk to MAA rather than sitting in front of Maa Prabhu's Swaroop. I keep feeling that I shouldn't bother MAA so I don't come to MAA's room unless I'm told to come;

but, then I also get the thought that MAA is here on Earth now and I'm not making full use of MAA's presence. Every morning I feel the the desire to come and do Pranam to MAA's room. what should I do?

you've given me so much love MAA. You've literally drowned me in your love. Sometimes I imagine hugging MAA and never letting go, but I know I am no where near pure to even deserve all this love MAA has given me. Many times I would think about how long it was before Prabhuji even touched MAA. I would think of this whenever MAA would hit my back or head. MAA, you have truly given me everything. Thank you MAA. Pranam MAA.

MAA, I'm your child and no one else's. You're my mother, my guru, my best friend, my everything....so that's why I can tell anything whether spiritual or not. (1) For a very long time,

I've wanted Maa to write me letters. I've always imagined framing the letters and putting them on my apartment walls. So MAA if it's not asking for too much please write me letters whenever

you think of me. I feel I am starting a new chapter in my life by beginning my Masters so please may your blessing continue to be with me.

(2) MAA, I also want a few picture of MAA and me together so I can put them around my apartment. In English there's a saying "A picture

speaks a thousand words”—so MAA brings in my life, and the inner peace I get when I’m in the presence of MAA. I know with your image all around my apartment, you’ll be looking at me from every direction. I just remembered MAA’s bhajan, “Hu tane shodhya karu, Tu mane joya kare.” MAA, even when I look at these pictures years from now, I’ll think of all my days with you, the love you are continuously showering on me, and the happiness you bring to my life.

MAA, make me live the life you have given me, the way you want me to. May I live up to your expectations and a life that makes you proud of me each and every day. MAY your blessings and unconditional love always be with me. May I chant your name in everything I do, and may I see you in all existence, living and non-living. MAY I find the soul within and realize that the Truth lies within me, Divinity lies within me, and that you and I are one.

Thank you MAA. Thank you MAA. Thank you MAA. Thank you MAA. Thank you MAA.

Pranam MAA. Pranam MAA. Pranam MAA. Pranam MAA. Pranam MAA. Infinte, Continuous Pranam MAA.

Jai Krupalu Maa.
Your child forever,
Hemali

“આપવાના આનંદનું” મહાપર્વ એટલે ‘સંનિધિ પર્વનું સ્મૃતિ પર્વ’

નારાયણ હ. જાની

સને ૨૦૦૩ના ડીસેમ્બરની તા.૨૩ થી ૨૮ સુધીના સાત દિવસના પૂ.મા સાથેના સંનિધિ પર્વની ઉજવણી કપૂરામાં(પૂ.માના જન્મ સ્થાનમાં) થયેલી. શ્રી નયનાબેન અને શ્રી જગદીપભાઈના આર્થિક સહયોગથી એ મહાપર્વની ઉજવણી ઐતિહાસિક બની ગઈ.

આ વર્ષે પૂ.મા વિદેશ હતાં ત્યારે શ્રી નયનાબેન અને શ્રી જગદીપભાઈએ એ સંનિધિ પર્વની સ્મૃતિમાં અંબાજી ખાતે સત્કર્મોની શ્રેણી ઉજવવા તેઓને કહ્યું. તો જોતજોતામાં સાત દિવસ માટેના સત્કર્મો માટે ભક્તો આગળ આવ્યા. તેમાં સૌથી પહેલું રા.સવાલાખનું સત્કર્મ શ્રી નયનાબેનને શ્રી જગદીપભાઈના પુત્ર શ્રી પાર્થ અને પુત્રી શ્રી પૂજાએ લખાવ્યું. આની વિશેષતા એ છે કે આ બન્ને પુત્ર-પુત્રી અભ્યાસ કરે છે. સાથે સાથે થોડું કામ કરી જે પૈસા ભેગા થયા—તે ભારતમાંના સત્કર્મ માટે પૂ.માના શ્રીચરણોમાં ધર્યાં છે.

શ્રી પાર્થ અને પૂજા-ધની પરિવારમાં જન્મ્યાં છે. તેમનો ઉછેર પણ પૂ.માના શબ્દોમાં બાદશાહી ઢબે થયો છે. તેઓને જોબ કરવાની કોઈ આવશ્યકતા નથી, છતાં પોતાના પરસેવાની કમાઈથી સત્કર્મ કરવાની ભાવનાથી, તેઓ ભણવાની સાથેસાથે કામ કરે છે અને તેજ પૈસાથી આ સત્કર્મ માટેની રકમ પ્રાપ્ત થઈ છે આ સ્મૃતિ પર્વ મૂળ સાત દિવસનું તા.૨૩ થી ૨૮ ડીસેમ્બર ૨૦૦૮ સુધીનું હતું. પરંતુ નવા નવા દાતાઓ પૂ.માને

જાન્યુઆરી : ૨૦૧૦

૩૫

આગ્રહપૂર્વક વિનંતી કરવા લાગ્યા કે હે મા અમને પણ સત્કર્મમાં જોડો એથી પર્વ દસ દિવસનું બની રહ્યું.

આ 'આપવાના આનંદના' લાભાર્થીઓ બે પ્રકારના છે. એક સહાય યોગ્ય પરિવારો માટે અનાજ સહાય સેવા સત્કર્મ, તો બીજું શાળાના વિદ્યાર્થીઓને ગરમ સ્વેટર, ટોપી, દફતર—કીટ પ્રસાદ વગેરેનું સત્કર્મ. પહેલા સત્કર્મના લાભાર્થીઓને ૨૦ કીલો બાજરી, ૫ કીલો ચણા, ધાબળો, શેત્રંજી, ટુવાલ, સ્ટીલની બરણી ને તાસક ઉપરાંત બુંદી, ચવાણું, ચીકી, બિસ્કીટ ને વેફરનો પ્રસાદ આપવામાં આવતો. જેમની સંખ્યા સો ઉપરની રહેતી. તેમને વિશેષમાં રૂ.૧૦૦/- આપવામાં આવતા—જેમાં તેમના જવા આપવાના ભાડાના રૂ.૫૦/-નો સમાવેશ થઈ જતો. એટલે તા.૭ અને ૮ ડીસેમ્બરના રોજ થયેલા બે સત્કર્મો મળીને અનાજ સહાયના લાભાર્થીઓની કુલ સંખ્યા ૬૩૮ની છે, જેમાં દરેક લાભાર્થીને રૂ.એક હજાર ઉપરની વસ્તુઓની પ્રાપ્તિ થતી હોય છે.

એજ રીતે શાળાના બાળકોને ગરમ સ્વેટર, ટોપી કે સ્કાર્ફ, દફતર, કીટ, ટુવાલ, ડીશ ને સ્ટીલનો વાટકો, ઉપરાંત બુંદી, ચવાણું, વેફર, બીસ્કીટ ને ચીકીનો પ્રસાદ એના કુલ લાભાર્થી બાળકોની સંખ્યા ૧૭૦૦ જેટલી થઈ છે.

પ્રારંભમાં જ બાળકોને બુંદીને ચવાણાનો પ્રસાદ ભરપેટ જમાડવામાં આવતો. ઘરે લઈ જવાનો પ્રસાદ અલગ આપવામાં આવતો.

પૂ.માની સૂચના પ્રમાણે દાતાઓ લાભાર્થીને પ્રણામ કરીને હરેક વસ્તુ આપતા. તેમને મન લાભાર્થી ભલેને ગરીબ હોય, મેલાધેલો હોય, નાનો હોય કે મોટો, પણ છે તો પ્રભુના પ્રકાશરૂપ માનવ. પૂ.મા લખે છે કે લેનાર છે તો દાતાઓ કંઈક આપી શકે છે—બાકી લેનાર જ ન હોય તો સત્કર્મ માટે અવકાશ

૩૬

અધ્યાત્મ

જ ક્યાં રહે છે?

છેલ્લાં દસ દિવસ ભારે પ્રવૃત્તિના બની રહ્યા. પૂ.મા પણ છેલ્લા દિવસોમાં સ્વાસ્થ્ય બરાબર ન હોવા છતાં સાધકોને લાભાર્થીઓ વચ્ચે સતત ઉપસ્થિતિ રહી દર્શન અને સાનિધ્યનું સુખ ધરતાં રહ્યાં. સત્કર્મની સમાપ્તિ પછી પણ સત્સંગની બેઠકો લાંબી ચાલતી. તેમાં દાતાઓ—વિદેશનાં હોય અને ગુજરાતી બોલી શકતા ના હોય, તેઓ અંગ્રેજીમાં બોલતાં તો બેન રક્ષિતા તેનો ગુજરાતીમાં અનુવાદ કરતી. આમ દુભાષિયા તરીકેની તેની સેવા ખરેખર સરાહનીય રહી.

શ્રી ટોરેન્ટો ધ્યાન કેન્દ્રના મુખ્ય સંચાલક શ્રી સુરેશભાઈ શાહ ને શ્રીમતી વિમળાબહેન બધા જ દિવસ ઉપસ્થિત રહી—સર્વે સત્કર્મોના સાક્ષી બન્યા તેમજ પૂ.ગુરુદેવ તથા પૂ.મા શ્રી સર્વેશ્વરી વિષેની તેમની શ્રદ્ધા ભક્તિની ખૂબ ભાવપૂર્વક રજુઆત કરી.

વિદેશથી આ સત્કર્મ માટે આવેલ મોટા ભાગના ભાઈબહેનોને પૂ.મા કદી પ્રત્યક્ષ મળ્યાં નથી, કે વાત પણ કરી નથી. છતાં શ્રી હેમાલી, ગોપી કે ક્ષિપ્રાબહેન પાસેથી પૂ.મા વિષેની તથા સ્વર્ગારોહણ વિષેની વાતો સાંભળી, તેઓ પૂ.માના સાન્નિધ્યમાં અંબાજી ખાતે સત્કર્મ માટે ખાસ આવ્યાં. ભાઈ શ્રી અંકિત એ જ રીતે શ્રી પાર્થના મિત્રને નાતે પૂ.મા વિષેની વાતો સાંભળી પ્રથમવાર ભારત આવ્યો છે. એથી એવું લાગે કે વિદેશમાં વસતા યુવાન—યુવતીઓના સંસ્કાર જાગે, ત્યારે પૂ.માના સાન્નિધ્યમાં ખેંચાઈ આવે છે.

પૂ.માનો નિર્વ્યાજ પ્રેમ જ તેમના સરળ હૃદયને સ્પર્શી જાય છે, તેમજ સ્વર્ગારોહણનું આધ્યાત્મિક વાતાવરણ જ માનવના તનાવગ્રસ્ત મનને શાંત કરી, અલૌકિક સુખશાંતિનો અનુભવ કરાવે છે. બધા જ સાધકોનો આ અનુભવ છે. નવા આવનાર

જાન્યુઆરી : ૨૦૧૦

૩૭

પણ એવો અનુભવ કરે છે.

આ વખતે રાતની સત્સંગની બેઠકોમાં પ્રવચનો ખાસ ન હતાં. સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમોમાં—વિદેશનાં બાળકોએ ભાવનાબહેન ને જયુબહેન, ક્ષિપ્રાબહેન, બિજલબહેન ગાયત્રીબહેન વગેરેના સહકારથી સરસ નાટ્ય પ્રયોગો રજૂ કરતા. એની વિશેષતા એ હતી કે તે બધા જ પ્રયોગો ગુજરાતી ભાષામાં રજૂ કર્યા. કેવો સરસ ભાવ!

ગરબા—તો સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમનું અનોખું આકર્ષક અંગ બની રહ્યું. અહીં ભાઈઓ અને બહેનો બે અલગ વિભાગમાં મુક્ત મને ગરબા કે રાસ લેતાં. તેમાં તેમના અંતરનો આનંદ સહજ રીતે વ્યક્ત થતો. આ સાત્ત્વિક આનંદની હેલીમાં રમનારા ને જોનારા સહુ એક સરખા ભીજતા.

અરે, બહેનોનો અભિનય અને ગતિ તો એવાં અદ્ભુત જણાતાં કે સ્ત્રી એ સાચે જ શક્તિ સ્વરૂપ છે, તેનું દર્શન અને પ્રતીતિ થઈ રહેતી. શરીરનું ભાન જાણે સર્વે ભૂલી જતાં અને પૂ.માની ઉપસ્થિતિ ને પ્રોત્સાહકતાના ખ્યાલ સિવાય બધું જ ભૂલાઈ જતું. ભગવાન કૃષ્ણની રાસલીલાની નાની આવૃત્તિસમા આ ગરબા ને રાસ—જોનારાઓને મુગ્ધ કરી દેતા.

તો યુવાન સાધકો પણ ક્યાંય ઓછા ઉતરે તેમ ન હતા. તેમની ગતિ ને તાલબધ્ધતા એટલાંજ પ્રભાવક હતાં.

પૂ.માની ઉપસ્થિતિ સહુને—પ્રેરણાસ્પદ બની રહેતી અને તાજગી ભરી દેતી.

નિર્દોષ આનંદનો સાગર હીલોળા લેતો જણાતો ને સહુ તેમાં તરબોળ બની એની મઝા માણી રહેતા.

વિદેશનીબેનોને માટે ભલેને આવો મુક્ત આનંદનો અનુભવ પહેલોજ હોય, છતાં તેઓ તેમાં એકરૂપ બની રહેતાં. પૂ.માની વિદેશયાત્રાના પરિણામે આવા સત્કર્મો ને આવી

૩૮

અધ્યાત્મ

આનંદની હેલી—શક્ય બની શકી છે—તે ખરેખર અભિનંદનીય છે.

છેલ્લા દસ સત્કર્મોની વિગતો સાથેના પૃષ્ઠો પર કોષ્ટકોમાં રજૂ પામી છે, તેમાં કોઈ ક્ષતિ રહી હોય તો ક્ષમા કરવા વિનંતી.

સ્વર્ગારોહણ અંબાજી ખાતેના સત્કર્મોની વિગતો

અનાજના સત્કર્મો

તા. ૨૨-૧૨-૨૦૦૮

સહાય યોગ્ય પરિવારો માટે અનજ સહાય સેવા સત્કર્મ

૨૦ કીલો બાજરી, ૫ કીલો કઠોળ : આર્થિક સહયોગ ધરનાર વૈશાલીબહેન જીતેન્દ્રભાઈ

ધાબળા, બુંદી, ચવાણુ, પ્રસાદ, ભોજન : કલ્પનાબેન રાજેન્દ્રભાઈ

કથરોટ, શેત્રંજી, ટુવાલ. રૂ.૧૦૦ દરેક લાભાર્થીને: અરૂણાબહેન કિશોરભાઈ

વેફર બીસ્કીટ : વૃંદાબહેન પટેલ

સ્ટીલનું કેન : દેવીબહેન

બાઉલમોટા : કુસુમબહેન

ચીકી : શિવમ્ કનેરિયા

તા. ૨૪-૧૨-૨૦૦૮

અનાજ, કઠોળ, ધાબળા રૂ.૧૦૦ દરેકને : ધીરજબહેન નરેન્દ્રભાઈ નાણાવટી

બુંદી, ચવાણુ, ટુવાલ : કિલ્લોલીનીબહેન જગદીશભાઈ

કથરોટ, શેત્રંજી : બિન્દીયા ચંદુભાઈ

મોટા બાઉલ : ધર્મિષ્ઠાબહેન (હસુબહેન ગોહિલ)

જાન્યુઆરી : ૨૦૧૦

૩૯

વેફર : મહાલતાબહેન

બીસ્કીટ : કુસુમબહેન

તેલ ૧ કિલો (બોટલ) : દીપ્તિબહેન મજીમદાર

સાબુ : કોકિલાબહેન

ભોજન : અનામીબહેન તરફથી

સત્કર્મોમાં સહયોગ ધરનારની વિગત

તા. ૨૩-૧૨-૨૦૦૯

દફતર, કંપાસ, ટુવાલ, ડીશ, ગ્લાસ, સ્વેટર,ટોપી, સ્કાર્ફ,બુંદી ચવાણાનો પ્રસાદ ને ભોજન : આર્થિક સહયોગ ધરનાર પાર્થ-પૂજા લાભાર્થીની સંખ્યા ૩૦૦

વાટકી : હીરલબહેન

વેફર, બીસ્કીટ : કાવ્યા

ચીકી : શિવમ્

સાધકોને ભોજન : હીરલબહેન

તા. ૨૫-૧૨-૨૦૦૯

દફતર, કંપાસ, ટુવાલ, સ્ટીલની ડીશ, ગ્લાસ, સ્વેટર,ટોપી, સ્કાર્ફ, બુંદી, ચવાણાનો પ્રસાદ : લાભાર્થી બાળકો ૨૬૦ આર્થિક સહયોગ હેમાલી-ઉજ્જવલ

સ્ટીલના લોટા : તન્મય

વાટકા : પ્રણવ છાપગર

બીસ્કીટ : કોકિલાબહેન

વેફર : ઈશા-નર્મદાબહેન

ફાઈવસ્ટાર : ધર્મા (ભાવનાબહેન રોહિતભાઈ)

૪૦

અધ્યાત્મ

ચીકી : સૃષ્ટિ કનેરિયા

સાધકોને ભોજન : રૂક્મણિબહેન

અનાજ સહાય સત્કર્મ

તા. ૨૬-૧૨-૨૦૦૯

અનાજ, કઠોળ, ધાબળા, ટુવાલ, બુંદી-ચવાણુ : આર્થિક સહયોગ ધરનાર ગુલાબવાડીનાં બાળકો લાભાર્થી ૧૦૯ પરિવાર

ધાબળા, શેત્રંજી, કથરોટ ને રૂ.૧૦૦ની આર્થિક ભેટ : સુરેશભાઈ-વિમળાબહેન

ત્રાંબાનું પાત્ર : ઈલાબેન

કીલો તેલ/સાબુ : મૂલચંદભાઈ ઈંગ્લેન્ડ

ચીકી : સૃષ્ટિ કનેરિયા

વેફર : દેવીબેન, ગોવિંદભાઈ(હેમાલી)

બીસ્કીટ બે જાતનાં, વાટકા : સરોજબેન કાકા-મહર્ષિ

સાધકોને ભોજનપ્રસાદ : દીપકભાઈ મહેતા

આઈસ્ક્રીમ કોન : સ્મિતાબેન પુણ્યા-નિર્ભય

તા. ૨૮-૧૨-૨૦૦૯

બાજરી, કઠોળ, ધાબળા શેત્રંજી, ટુવાલ, કથરોટ, બુંદી-ચવાણાનો પ્રસાદ, રૂ. ૧૦૦/ સહાય દરેકને : આર્થિક સહયોગ રાજુભાઈ જ્યોત્સનાબેન

સ્ટીલના કેન : પ્રભુભાઈ તન્ના

સ્ટીલના ડબ્બા : સ્મિતાબેન (ઓસ્ટેલિયા)

તેલ ૧કીલો-સાબુ : જાગૃતિબેન-જીમી સુરત

વેફર : વૈભવ

બીસ્કીટ : ધવલ

જાન્યુઆરી : ૨૦૧૦

૪૧

બીસ્કીટ પાર્લે : પુષ્ટિ મુંબઈ

આઈસ્ક્રીમ : ચિરાગભાઈ

સાધકોને ભોજન : રાજુભાઈ, જ્યોત્સનાબેન

તા. ૨૭-૧૨-૨૦૦૯

આર્થિક સહયોગ ધરનાર : દેવાંશી-પવિત્રા, હીનાબહેન
(દિનકરરાય વશીની સ્મૃતિમાં) : દફતર, કંપાસ, રૂમાલ, ગ્લાસ, ડીશ, ટોપી, સ્કાફ ને બુંદીનો પ્રસાદ.

શાળાનાં બાળકોને સહાય કુલ લાભાર્થી (૨૪૧+શિક્ષકો) :
આશલ, તરલાબહેન યશવંતભાઈ

વાટકા : આશલ, તરલાબહેન યશવંતભાઈ

બિસ્કીટ : નિષ્ઠા

ફૂટી : પાર્થ-પૂજા

બિસ્કીટ : મિહીર

સાધકોને ભોજન : ગૌતમભાઈ-શોભનાબહેન

તા. ૨૭-૧૨-૨૦૦૯

૨૦કીલો બાજરો, પ.કી. કઠોળ, ધાબળા, શેત્રંજી, ટુવાલ,
કથરોટ ને બુંદીનો પ્રસાદ રૂા. ૧૦૦/ રોકડા દરેક લાભાર્થીને :

આર્થિક સહયોગ : ગોપી-ગાર્ગી

દેગડી : કરમશીભાઈ

તપેલી : સાવિત્રીબેન

લોટા : ઈન્દુ કૈલાસ

તેલ : અનસૂયાબેન

સાબુ : સૂજાતા(ચંદ્રકાંતભાઈ)

વેફર : આદિત્ય-કીર્તિબેન

૪૨

અધ્યાત્મ

બિસ્કીટ : પૂજા-પ્રીતિબેન

મગદાળ : રીયા (ચંદ્રકાંતભાઈ)

શાળાના બાળકોને સહાય

તા. ૨૯-૧૨-૨૦૦૯

આર્થિક સહયોગ ધરનાર : કૃપા-કિશન-પ્રિયા-નિમા-
ભાવિશા-ભક્ત-પ્રિયા પટેલ : દફતર, કંપાસ, ટુવાલ, ગ્લાસ,
ડીશ, સ્વેટર. ટોપી, સ્કાફ, બુંદીનો પ્રસાદ.

બિસ્કીટ અને વાટકો : ભાવનાબહેન-તેજન

કીટ-કેટ : દેષ્ટા

વેફર બિસ્કીટ : મનહરભાઈ ટાલિયા

બિસ્કીટ-મગદાળ : અનંતભાઈ

ચીકી : વિજયભાઈ કનેરિયા

સાધકોને ભોજન : એક બહેન તરફથી

તા. ૩૧-૧૨-૨૦૦૯

શાળાનાં બાળકોને સહાય

આર્થિક સહયોગ ધરનાર : મંજુલાબહેન-અનસૂયાબહેન
ચંદ્રકાંતભાઈ : દફતર, કંપાસ, ટુવાલ, ડીશ, ગ્લાસ, સ્વેટર,
ટોપી, સ્કાફ, બુંદીનો પ્રસાદ.

લોટા, બિસ્કીટ, વાટકા, કુરકુરે : તેજસ્-સ્તુતિ

વેફર, ચીકી : શાંતિભાઈ કનેરિયા

બિસ્કીટ : અર્પિતા

સાધકોને ભોજન : રક્ષિતાબહેન જોશી તરફથી

નોંધ:- દસ સત્કર્મોની વિગત શ્રી રાજુભાઈ જાનીની નોંધના
આધારે તૈયાર થઈ છે. તે બદલ આભાર.

પૂ.શ્રીમાના સ્નેહસાગરને તીરે સ્નાન શ્રી હરિરસમાં

ડૉ.બી.જે.જાગણી

દર વર્ષે ડીસેમ્બર માસમાં સ્વર્ગારોહણમાં પૂ. શ્રીમાની સંનિધિમા લોકસેવાનું નિમિત્ત ઉભું કરીને પૂ.શ્રીમાં ભક્તોને સંનિધિ આપીને પંચમહાભૂતના શરીરમાં, ઠાંસી ઠાંસીને પ્રેમ, ભક્તિ, કરુણા, આનંદ, પ્રસન્નતા, શાંતિ ભરી દે છે. આ વર્ષે પણ સંનિધિ પર્વની સ્મૃતિમાં સત્કર્મોની સરવાણીસમા આ પર્વમાં, અરે! કહ્યું કે મહોત્સવમાં પૂ.શ્રીમાએ પોતાની લીલાનાં દર્શન કરાવવા માટે ભારતના ને વિદેશનાં બાળકોને સુવર્ણ તક આપી. પ્રગટની સાથે પ્રગટવાની તક કહેવાય. દિવસ હોય કે રાત પૂ.શ્રીમાની લીલા અખંડપણે ખેલાતી રહે ને એ સ્નેહસાગરને તીરે સૌ બાળકો સ્નાન કરતાં જ રહે ને ધન્યતા અનુભવતાં રહે. લીલામાં અનેક ભાગો છે. અહીં તો સાંસ્કૃતિક કાર્યક્ષેત્રમાં નાટકોમાં નૃત્યો, ગરબામાં પૂ.શ્રીમાએ ધરેલી પ્રેરણાને વાગોળીશું. રાત્રીની બેઠકોમાં ભારતીય સંસ્કૃતિને પચાવવા, પૂ.શ્રીમા અને પૂ.શ્રીયોગેશ્વરજીના જીવનનો પ્રકાશ પાડવા માટે, સંતોના જીવનની વિવિધ ઘટનાઓની સ્મૃતિને તાજી કરવા નાટકો રજૂ કરવામાં આવ્યાં. આ નાટકો કોઈ પ્રોફેશનલ દૃષ્ટિએ તૈયાર કરવામાં નહોતાં આવ્યાં, પણ એ નાટકોમાં ભાગ લેવો એટલે પૂ.શ્રીમાની જીવ પર દૃષ્ટિ પડે, સ્લેટ પર કંઈક પ્રેરણાત્મક લખાય ને પ્રસાદ મળે. જીવન સુગંધિત બને, આશીર્વાદ મળે ને પૂ.શ્રીમાની નજીક જવાય ને

શ્રીહરિ સાથે સ્નેહભર્યો નાતો મજબૂત બને.

અંબાજીમાં રહેતી શિક્ષક પુત્રી પૂજા સોનીએ નાનકડી ઉંમરે અસ્ખલિત ધારામાં સંતનો મહિમા સમજાવતાં પ્રવચન કર્યું. પૂ.શ્રીમાએ પ્રતિભાવમાં જણાવ્યું કે આ તો ઘરઆંગણાનાં રત્નનો ઝળહળાટ છે. પૂ.શ્રીની આત્મકથા ‘પ્રકાશના પંથે’માંથી ઈશ્વરદર્શનના પાંચ પ્રકારનું નાટક ઉર્વશીએ ભજવ્યું. જ્યારે યોગાનંદજીનું નાટક અંકિત, પાર્થ, પૂજા, રક્ષિતાએ અંગ્રેજીમાં ભજવ્યું.

નરસિંહ મહેતાની હૂંડી, દક્ષિણભારતની પૂ.માની સંનિધિમાં થયેલી યાત્રાના પ્રસંગોને ધ્યાનમાં લઈને રસપ્રદ નાટકો થયાં. આ નાટકો જોઈને પૂ.શ્રીમા પ્રસન્ન થઈને સ્લેટ પર લખે છે. “ખૂબ રસપ્રદ, સરસ કાર્યક્રમ રહ્યો. મોડું થયું પણ કોઈ થાક્યું કે કંટાળ્યું નથી. વિદેશના બાળકોએ સરસ અભિનય કર્યો. દરરોજ એક નાનું નાટક જોઈ શકે. જયુ, બીજલ, ભાવના ત્રણેયમાં કાંઈક વિશેષતા છે. રક્ષિતા તો દરેક કાર્યક્રમ, દરેક દિશા, મંચથી સરસ રીતે દીપાવી શકે છે. ન્યૂ જર્સિમાં અમારાં વનપર્વનો નવ દિવસ કાર્યક્રમ હતો. આખા દેશમાંથી સૌએ ભાગ લીધો. એમાં પ્રભુની કૃપાથી બેન રક્ષિતા પણ ખાસ એ શિબિર માટે આવી. અને દરેક કાર્યક્રમ એના થકી ખીલી ઊઠતો. દરેકની વિશેષતાને અભિનંદન. શ્રી શિવમ્ (શાંતિભાઈનું પાત્ર)ને પણ સરસ અભિનય કર્યો. યુક્તેશ્વરજી, યોગાનંદજીની વેષભૂષા ઉત્તમ હતી. જય જય ગરવી ગૂજરાત પણ, ગાયત્રી મંત્રની બાળઋષિઓની મંડળી બધું જ ઉત્તમ હતું. જોનારા પણ ઉત્તમ હતા. અજય—વિજયમાં જન્મજાત વિશેષતાઓ છે.” એ ૨૦૦૩ થી મંચ પર આવ્યા છે. સૌને ખૂબ

ખૂબ અભિનંદન.” આ અભિનંદનની પ્રેરણાથી પછીના દિવસોમાં સરસ નાટકો ને કાર્યક્રમો થયા.

મિત્રાએ સ્વાગત નૃત્ય કર્યું, દર્શનાબેનની મંડળીએ રૈકવમુનિનું, નિષ્ઠાએ પોયશું પાંગર્યું નાટક કર્યું, નાનકડા રથીએ છોટી છોટી ગૈવાના ગીત પર નૃત્ય કર્યું.

આ નાનકડા રથી માટે પૂ.શ્રીમા સ્લેટ પર લખે છે. “કોઈ ના જાણતા હોય તો જાણી લો. સ્નેહલભાઈનો જ પુત્ર છે. કેટલી બધી નાની ઉંમરે આટલા બધાંની સામે નૃત્ય કર્યું. વિદેશથી આવેલાં બધાં બાળકો ભેગાં મળીને આ રથીની એક વર્ષની ભણવાની ફી આપશે એવું મા વિદેશના બાળકો વતી જાહેર કરે છે. તો ભારતના યુવાનો પણ તેટલી સહાયની જાહેરાત કરે છે. સ્નેહલભાઈની સેવા સામે આપણે તો બીજું શું આપી શકીએ? પણ આ રીતે રથીના અભ્યાસનો ભાર સૌ વહેંચી શકીએ. ખૂબ સરસ

રથીનો અભિનય હતો. હમણાં જ થોડો દિવસ ઉપર પોતાની સ્કૂલમાં આ નૃત્ય રજૂ કર્યું હતું. તે દિવસે દાદીમાનો ફોન હતો. આજે અમારા રથીનો પ્રોગ્રામ છે. આશીર્વાદ આપો કે સફળ રીતે કરી શકે. આટલા નાનાં બાળકમાં આટલી સમજ સરસ અભિનય કલા છે. ફરી મંત્રગાન ને તાલીઓથી વધાવીએ.”

એક રાત્રીની બેઠકમાં વિદેશથી આવેલી નિશાએ ‘રાધે અલબેલી સરકાર’નું સરસ ગીત સુરીલા કંઠે ગાયું. જેમાં એક કડીનો સૂર એવો હતો કે વારંવાર સ્વર્ગારોહણમાં બોલાવતા રહેજો મા, કારણ કે બીજા દિવસે નિશા વિદેશ જવાની હતી. પૂ.શ્રીમા નિશા માટે સ્લેટ પર લખે છે.

“રહી જાઓ, હે નિશા દેવી! જવું ને આવવું એના કરતાં

અહીં રહી જાઓ. સરસ ભાવ વ્યક્ત કર્યો છે. હવે આજે તો જવાનું છે. શરીરથી જવાનું છે, મનથી અહીં જ રહેવાનું છે રક્ષિતા સ્વર્ગારોહણ વતી વિદાય આપશે. એટલે જવું પડશે. મા વિદાય નથી આપતાં. નિશાબહેન ઊભા થશે. (નિશા ઊભી થાય છે.) દરરોજ નિશાબહેન પોતાના રૂમમાં ભારતનો રાષ્ટ્રધ્વજ જોશે અને રોજ કોમ્પ્યુટર પર ભારત આવવા બુકીંગ શોધશે.”

પછી પૂજા સોની ધૂમર નૃત્ય કરે છે. ખૂબ સરસ નૃત્ય હતું. ભાવિશા, પૂજા, પાર્થ, અંકિત પૂ.શ્રીના સત્સંગના આધારે જીવનની સાચી સમજ પર નાટક રજૂ કરે છે. પૂજા સોની રાષ્ટ્રભક્તિ પર ધારદાર પ્રવચન હિન્દીમાં કરે છે. એ પૂજાનાં પ્રવચનથી પ્રભાવિત થઈને પૂ.શ્રીમા સ્લેટ પર લખે છે.

“આ બધા માને પૂછે છે. પૂજાને આ બધું કોણ શીખવે છે. પપ્પા રોજ ટ્યૂશન આપે છે, આવું? તને કેવી રીતે બધું યાદ રહે છે. તારી ઉંમર કેવડી છે. (૧૦ વર્ષની) ૧૦ વર્ષની નાનકડી ઉંમર છે એટલે આ બધા કહે છે. પૂજાને અમે અમારા ઘેર લઈ જઈએ તને પ્લેઈનમાં લઈ જશે અને મુંબઈમાં ગાડીમાં ફેરવશે.”

પછી ‘વાલિયા લૂંટારામાંથી વાલ્મિકી’ નાટક કૃતિ, પ્રિયા પટેલ, તેજલ, બિંદયા, હેમાલી, પ્રિયા, ગાયત્રી, દીપ્તી, પૂજા કરે છે. આ નાટક જોઈને પૂ.શ્રીમા સ્લેટ પર લખે છે. સંનિધિ પર્વની સ્મૃતિના આ સત્કર્મ પર્વના સાંજના કાર્યક્રમનો યશ કોને આપી શકાય? સ્વર્ગારોહણના નાનકડા જયુબહેન. જનમ્યાં છે કપૂરવનમાં. શ્રી કાલીમંદિરના વંશવૃક્ષની એક ડાળમાં એના પિતાજીનું પણ નામ છે. કાલીમંદિરનાં વંશમાં જ એનો જન્મ થયો છે તો કોમ્પ્યુટર એન્જિનીયર પણ દિવસે દિવસે આ નાટકો

જાન્યુઆરી : ૨૦૧૦

૪૭

લખીને પૂ.શ્રીનાં પદોને એમાં જે રીતે ગૂંથી લે છે એનાથી દરેક કૃતિ જીવંત લાગે છે. જ્યુબહેન તો ૮ વર્ષની નાની ઉંમર હતી ત્યારથી એના પિતાજીનું છત્ર ગુમાવ્યું છે. આવી ઉચ્ચ ડીગ્રી અને સ્વતંત્ર જીવન જીવવાની તાલીમ, અપરિણિત રહેવાની ઈચ્છાનું સન્માન જ્યુબહેનના ઘડતરમાં માતા તરીકે શ્રી દમયંતીબહેનનો ઘણો મોટો ફાળો છે. સ્વતંત્રતા છતાં શિસ્ત ને વિવેક, પવિત્રતા ને પ્રભુ પરાયણતા. આ જયશ્રીનાં ઘડતરમાં માતા તરીકેનો ફાળો ધરનાર હે દમયંતીબહેન તમોને ધન્યવાદ.

તા.૨૨ થી ૨૮ સુધી ૭ દિવસ એકધારા દરરોજ નાટકો આપીને એક શિક્ષાગુરુનું કામ કર્યું છે. જ્યુબહેનની આ સેવાને ત્રણ મંત્રથી વધાવીએ. (સૌ ઐં યોગેશ્વરાય નમઃ ગાય છે.)

બીજાં છે બીજલબહેન. જ્યુની પાછળ પાછળ પાલવ પકડીને નહીં પણ સ્વતંત્ર રીતે નાટકમાં સહાયક થાય છે. બીજલબહેન જેવા જ ભાવનાબહેન અને એ સર્વના સહાયક, પડદા પાછળ રહીને સતત દોડાદોડ કરતાં શ્રી ગાયત્રીબહેન તથા બહેન પૂજા. આ બધા નાટકની સફળતાનો યશ લઈ જાય છે. ભાવનાબહેન તો સાઉથ આફ્રિકામાં જન્મ્યાં છે ને અમેરિકામાં રહે છે. પૂ.શ્રીના પ્રવચનમાંથી નાટક શોધી કાઢીને વિદેશમાં પણ સરસ રીતે ગુજરાતીમાં નાટક ભજવે છે. સૌને ખૂબ ખૂબ અભિનંદન.

એક રાત્રીની બેઠકમાં ભારતની ને વિદેશની બહેનોએ ત્રણ-ચાર ગરબાને વિવિધ રીતે રજૂ કરીને રાસ સ્વરૂપે ભક્તોને દર્શાવ્યો. એ જોઈને પૂ.શ્રીમા ખૂબ પ્રસન્ન થયાં. જેમ કૃતિ રજૂ થાય ને ભક્તોને રજૂ-કર્તાઓને આનંદ તેમ પૂ.શ્રીમાની સ્લેટમાંથી સરી પડતા શબ્દો, વાક્યો ને પ્રેરણાનાં

૪૮

અધ્યાત્મ

ગુચ્છોને સાંભળવાનાં, સ્મૃતિમાં કંડારવામાં, જીવનમાં વણી લેવામાં આનંદ આવે છે. આ રાસ બે વખત કરાવ્યો. પૂ.શ્રી માએ સ્લેટ પર લખ્યું. “ખૂબ સરસ રીતે ગરબા પર્વની પૂર્ણાહુતિ થઈ. ત્રણ-ચાર ગરબાને વિવિધ રીતે રજૂ કરીને નવરાત્રીનું સ્મરણ કરાવ્યું. ખૂબ સરસ રીતે એક પણ ભૂલ વિના કરી શક્યાં. વિદેશની છ બહેનો(પૂજા, ગોપી, ગાર્ગી, તેજલ, ભાવિશા, હેમાલી) છે. ખૂબ સરસ રીતે સૌએ ભાગ લીધો. આ રીતે જીવનમાં આવતાં દરેક પ્રશ્નો જોડે રાસ રમીને હસતાં રહેજો. સબસે ઊંચી સ્વર્ગારોહણની સગાઈ એ સાચું લાગે છે. હેમલભાઈને એક મહિના પહેલાં કામ સોંપેલું. સારા સારા ગરબાની એક સી.ડી. બનાવ. ત્રણ સી.ડી. બનાવી. આજે તે સી.ડી. સફળ થઈ ગઈ. ખૂબ સરસ રીતે રજૂઆત થઈ.”

નાટક, ગરબા, રાસ, નૃત્ય, પ્રવચન કે કોઈપણ નાનકડી કૃતિ રજૂ થયા પછી પૂ.શ્રીમા પ્રસન્નવદને સૌને પ્રસાદ આપીને ધન્ય કરી દેતાં. આ ભૌતિક પ્રસાદથી શરીરને આનંદ થતો ને મન, બુદ્ધિ રૂપી અંતઃકરણથી પૂ.શ્રીમાનાં દર્શનથી સૌના આત્માનું ભીતરનું જગત નવસંસ્કરણ પામી જતું ને અનંત જન્મોની શ્રી હરિદર્શનની પ્યાસથી તૃપ્ત થતાં. આ દૃશ્ય જોનારાં ભક્તો પણ ધન્ય થતા. સૌ મારૂપી સ્નેહસાગરને કિનારે સતત ડૂબકી મારી મારીને પોતાની ઈચ્છા, કક્ષા ને પાત્રતા પ્રમાણે આનંદ, પ્રસન્નતા, પ્રેમ, ભક્તિ, શાંતિ ને ધન્યતા પ્રાપ્ત કરતાં ને પોતાનો જન્મ સાર્થક થયાનો અહેસાસ થતો. હે મા! આવી સંનિધિ ધરીને અનેકોનું આપે મંગલ કર્યું છે. આપની લીલાને, આપને ને આપનાં જીવનતીર્થને પ્રણામ.

શ્રદ્ધા અને સબૂરીની અદ્ભુત ઘટના

નારાયણ હ. જાની

પૂ.મા શ્રી સર્વેશ્વરી પાસે પૂ.શ્રી યોગેશ્વરજીની ભૌતિક વિદ્યાય પછી પૂ.મામાં શ્રી યોગેશ્વર પરિવારના સાધકો એવી જ શ્રદ્ધા લઈને આવતા. પૂ.મા પણ સાધકોની સમસ્યાઓ ખૂબ શાંતિથી સાંભળતાં અને પછી પૂ.શ્રી યોગેશ્વરજી સૂઝાડે તેવો ઉકેલ સૂચવતાં. એ સાચું છે કે મોટાભાગની સમસ્યાઓ લૌકિક માગણીની હોય—કારણ કે સંસારમાં રહેતા સાધકોમાં કોકજ એવા હોય જેને કોઈ લૌકિક લાગણી કે માગણી ના હોય. ફક્ત પ્રભુ પ્રાપ્તિની ખેવના જ હોય.

અહીં એવા જ એક શ્રદ્ધાળુ સાધક કે ભક્તની વાત છે. તેઓ

પૂ.શ્રી યોગેશ્વરજીના પરિચયમાં હતા અને તેથી જ પૂ.મામાં પણ એવી પહેલેથી શ્રદ્ધા ધરાવતા.

વિજયભાઈ પુરોહિત(બાપજી) પૂ.શ્રીના પરિચયમાં પૂ.શ્રીનાં મુંબઈમાં માધવભાગમાં થતાં પ્રવચનો સાંભળી, મનોમન તેમને ગુરુ પદે સ્થાપી આધ્યાત્મિક માર્ગે વળેલા. અહીં જે શ્રી મેઘરાજભાઈ પુરોહિતના જીવનની ઘટના આલેખાઈ છે, તે શ્રી બાપજીના માસીના દીકરા થાય. એટલે તેઓ પણ પૂ.શ્રીમાં શરૂથી જ શ્રદ્ધા ભક્તિ ધરાવતા.

શ્રી મેઘરાજભાઈનાં માતાજી શ્રી કેસરબહેન. તેઓને સહુ કેસર માસી તરીકે ઓળખે. તેઓ ખૂબ સરળ, શ્રદ્ધાળું ને પ્રભુમાં પ્રીતિ ધરાવતાં, સાત્વિક વ્યક્તિ હતાં. તેઓએ શરૂથી પોતાના યુવાન પુત્ર મેઘરાજભાઈને એક શીખ આપેલી કે પૂ.ગુરુદેવ

અને પૂ.મામાં શ્રદ્ધા રાખી તેમના માર્ગે ચાલજે. તો સુખી થઈશ.

શ્રી મેઘરાજભાઈની સમસ્યા એ હતી કે લગ્ન થયા પછી પણ તેમને કોઈ સંતાન ન હતું. લગ્ન સમયે તેમની ઉંમર ૧૮ વર્ષની, તો પત્ની પ્રેમીબહેન પણ એટલી જ ઉંમરનાં. લગ્નનાં ૧૮ વર્ષ વીતી ગયાં, છતાં પણ સંતાન ન થયું. ઉંમર ૩૬ની થઈ ગઈ.

૧૯૮૬માં પૂ.મા જ્યારે અંબાજીના પંચાલ ભુવનમાં હતાં, ત્યારે પૂ.માને શ્રી મેઘરાજભાઈએ પોતાની આ સમસ્યાની રજૂઆત કરી. ત્યારે પૂ.માએ તેમને જે પ્રાર્થના લખાવી તે આ પ્રમાણે હતી. “હે પ્રભુ, અમને ખૂબ ખૂબ સુખી કરો. અમારા પર કૃપાનો વરસાદ વરસાવો. અમને સંતાનસુખ આપો. અમારી શ્રદ્ધા ભક્તિ વધારો ને સદા તમારા ચરણોમાં રાખો. ઝૂં શાંતિ.”

શ્રી મેઘરાજભાઈ સતત ૨૩ વર્ષથી આજ પ્રાર્થના આજ સુધી કરતા રહ્યા છે.

હવે પ્રેમીબહેનને સંતાન ન થવા અંગે ૧૫ વર્ષ પછી દાક્તરી તપાસ કરાવી, તો ખબર પડી કે તેમના ગર્ભાશયમાં બે ગાંઠો છે, તેને લીધે ગર્ભ રહે ખરો પણ ઉછરે નહિ. ને તેનો નિકાલ થઈ જાય.

અનેક દાક્તરોને બતાવ્યાં. ઘણા લાખ રૂપિયા ખર્ચ્યા. પણ એક જ જવાબ મળ્યો. શ્રી પ્રેમીબહેનને સંતાન થવાની કોઈ શક્યતા નથી. છતાં પૂ.માએ લખાવેલ પ્રાર્થના ચાલ્યાં કરતી. એમ કરતાં પ્રેમીબહેનની ઉંમર ૫૦ની થઈ ગઈ. એ ઉંમરે સ્ત્રીને સંતાન થવાની શક્યતા નહિવત્.

પણ ભગવાન એનું નામ જે અશક્યને શક્ય બનાવે. ૫૧

જાન્યુઆરી : ૨૦૧૦

૫૧

વર્ષની વયે પ્રેમીબહેનને ગર્ભ રહ્યો ને તે પૂરેપૂરો ઉછર્યો ને પુત્રનો જન્મ થયો. વિજ્ઞાનનાં પરિક્ષણોને યુનોતી આપતી આ વાત હતી પરંતુ શ્રી મેઘરાજભાઈની કસોટી હજી બાકી હતી.

પુત્ર જન્મ થયા પછી થોડા કલાકોમાં જ પ્રેમીબહેનનું શરીર ઠંડુ પડવા માંડ્યું. દાકતરોની ટીમ દોડી આવી. પાલનપુરમાં જેટલા જાણીતા દાકતરો હતા તેમણે શ્રી પ્રેમીબહેનને તપાસ્યાં. કહ્યું She is dead. તેઓ ગુજરી ગયાં છે. શ્રી મેઘરાજભાઈ દાકતરોને સતત વિનવતા રહ્યા—કોઈપણ ઉપાયે મારી પત્નીને જીવાડો. એક દાકતરે કહ્યું “હું દાકતર છું. ભગવાન નથી,” અને એકદમ શ્રી મેઘરાજભાઈને બાપજી અને પૂ.મા યાદ આવ્યાં. બાપજીને ફોન જોડ્યો તેમણે કહ્યું પૂ.માને પ્રાર્થના કરો. ભલેને તેઓ વિદેશ હોય.

ખૂબ આર્દ્ર ભાવે—શ્રી મેઘરાજભાઈના હૃદયથી પ્રાર્થના થતી રહી. હે મા, મારી પત્નીને બચાવો. તમે સંતાનસુખ આપ્યું, પણ હું મા વગર તેને કેમ કરી જીવાડી શકીશ? આંખોમાંથી સતત અશ્રુધારા વહેતી રહી.

આમ ત્રણ કલાક વીતી ગયા. સગાઓ સ્મશાને લઈ જવાની તૈયારીઓમાં પડ્યા હતા. દાકતરો પણ હતાશ બની ગયા હતા. ત્યાં અચાનક પ્રેમીબહેનનો હાથ હાલ્યો ને પંદરેક મિનિટમાં તો પૂરું ચેતન આવી ગયું. પુત્ર થયો છે જાણી જિજીવિષા પ્રબળ બની. ને પછી તો પુત્રને પડખામાં લીધો.

દાકતરોને આશ્ચર્ય એ વાતનું હતું કે ગર્ભાશયમાં ગાંઠો હોય છતાં આ ગર્ભ પૂરેપૂરો કેવી રીતે વીકસ્યો ને પ્રેમીબહેન ત્રણ કલાક સુધી તદ્દન એકધારા અચેષ્ટ અવસ્થામાં રહ્યાં—છતાં તેમને ફરી ચેતન શી રીતે આવ્યું!

૫૨

અધ્યાત્મ

ખરેખર, પૂ.મા પરની મેઘરાજભાઈની શ્રદ્ધા ફળી—શ્રદ્ધા ને સબૂરીની એ કસોટી હતી. કુદરત ક્યારેક અપવાદ સર્જે છે. પણ તે કદાચ શ્રી મેઘરાજભાઈ જેવા પુરુષોના જીવનમાં. શ્રી મેઘરાજભાઈનો એ પુત્ર આજે પોણા બે વર્ષનો થયો છે. તેઓ તેને તથા પત્નીને લઈને પૂ.માને પગે લગાડવા આવેલ.

તા.૨૧ ડીસેમ્બર ૨૦૦૮ની રાત્રિ બેઠકમાં શ્રી મેઘરાજભાઈના જીવનની આ સત્ય ઘટના સાંભળી—સહુ સાધકો ભાવવિભોર બન્યા એટલું જ નહિ, પરંતુ પૂ.માની કૃપા શું કરવા સમર્થ છે, તેની પ્રતીતિ પણ થઈ.

હે મા, અમારા પર આપની એ કૃપા સભર કૃપા સદા વરસતી રહે, એ જ પ્રાર્થના.

સાચા ભક્તની ધમકી પણ પ્રભુ પ્રેમથી સાંભળે છે.

‘પાર ઉતારો, સફળ કરો’ એ પદ ‘સત્યપથ’માં ‘મા’થી અઢી દિવસ નિર્જળા અને સતત પ્રાર્થના સાથે અનવરત ગવાતું રહ્યું તો અઢી દિવસમાં પરિણામ પણ આવ્યું.

ધર્મ આચરવાની ક્રિયા છે. તમે જે કંઈ કરો છો તે જ તમે છો.

— મા

પૂ. માની નિત્યનોંધ

મા સર્વેશ્વરી

તા. ૪-૧૨-૦૭ મહાબળેશ્વર

પ્રકૃતિ સાથે જાણે જીવવાની મજા આવે છે. માઈલો સુધી માત્ર ને માત્ર પ્રકૃતિ. આજે વાયુદેવતાના સંસ્પર્શ સમાધિસ્થ પ્રકૃતિ જાગ્રત થઈને નર્તન કરી રહી છે. પ્રકૃતિનાં દરેક અંગો નર્તન કરતાં કરતાં શ્રી હરિને વધાની રહ્યાં છે.

ભક્તો પણ દર્શન પ્રસાદ પામી એ જ રીતે પ્રસન્ન થઈને નર્તન કરતા હશે ત્યારે ત્યારે ભક્તોના ભાવજગતમાંથી કાવ્યસરિતા વહેતી વહેતી જનસમાજને સ્નાન કરાવતી રહી છે. નરસિંહ કે તુકારામ કે સુરદાસ કે મીરાંબાઈએ જે જે પ્રસાદ ધર્યો તે તે આજે પણ પ્રેરક પગદંડી બની અનેકને પ્રકાશિત કરી રહી છે.

ગઈ કાલે ચાલવાનો વ્યાયામ પ્રિય લાગ્યો. આજે પણ આ વ્યાયામ કરવા જેવો લાગ્યો. પરિણામે મા હવે ચાલવા જશે.

પણ તે પહેલાં પૂના ગયેલી મંડળી મળી છે. શ્રી ઈન્દિરાદેવીનું સહજ સ્મરણ થયું છે. તે અનુભવ સૌને કહી સંભળાવ્યો છે. સ્લેટ દ્વારા, વાણીથી નહીં. કલમથી ઘડીક સત્સંગની મોજ માણી ને મનાવી.

આજે જ્યોત્સ્નાબેન તથા દિવ્યેશ આવ્યાં છે. જન્મદિન છે. ગીત ગવાયું છે. સૌને જ્યોત્સ્નાબેનના લાડુ પ્રસાદમાં મળ્યા છે.

દરેક જન્મદિન જાણે લાડુ જેવા જ મધુર કરવાના, માનવાના અને મનાવવાના.

પૂનાનાં જોવાલાયક સ્થળોની યાદીમાં યરવડા જેલનું પણ સ્થાન હોય છે, જ્યાં ગાંધીજી રહ્યા. જ્યાં માના મોટાભાઈ શ્રી વિઠ્ઠલભાઈ પણ રહ્યા. ૧૯૪૨-૪૩ની વાત. એટલે તે સ્થળ જોવાની સહજ ઈચ્છા વરસોની છે. એ ઈચ્છાને જગુભાઈએ પકડીને ત્યાં પહોંચવાના પ્રયત્નો શરૂ કર્યા છે.

જેલ છે એટલે એ શબ્દ જ સર્વ પ્રકારે સલામતી ને જાગૃતિ ધરનારો છે. એ શબ્દ સાથે આખો આઝાદીનો ઇતિહાસ પથરાયેલો છે. ભારત માટે કેવાં કેવાં કષ્ટો વેઠ્યાં. એ કષ્ટો તો આ યરવડાની જેલને વાણી હોય તો એ કહી શકત. એની એ દિવાલો મૂક સાક્ષી બનીને આજે પણ ઊભી છે.

એ સ્થળ જોઈને આપણી આઝાદીની કિંમત સમજાઈ જાય. પણ તે જોવા મળે તો ને? એ સ્થળની મુલાકાત સામાન્ય જનસમાજ માટે બંધ છે, છતાં પ્રયત્નો પ્રારંભ કર્યા છે. આજે ફરી પૂના જવાનો એક પ્રયત્ન થઈ રહ્યો છે.

એટલે ભાઈઓ શ્રી જગુભાઈ, રાજીવ, આનંદ, દિવ્યેશ, હેમલ સૌ પૂના જઈ રહ્યા છે.

મા સાથે ક્ષીપ્રા, નીલા, જિગીસા, મંજુબહેન, જ્યોત્સ્નાબહેન, નિર્મલ આજે ફરીથી મહાબળેશ્વરના બજારમાં જવા પદયાત્રા શરૂ કરે છે.

આજે જેવા રોડ ઉપર પહોંચ્યા તો ૨૫, ૩૦ નાની નાની ટ્રક અને ભીડ જોવા મળી. પૂછતાં જણાયું તો આજે મંગળવારનો હાટ ભરાયો છે. ગઈ કાલે જે રોડ સાવ સૂનો હતો આજે તે રોડ ભરચક લાગે છે.

હાટ રોડ ઉપર મંડાયો હતો. આસપાસના ગામડેથી સૌ પોતપોતાનો માલ લઈને ત્યાં બેઠા હતા. શાકભાજીનું મોટું બજાર

જાન્યુઆરી : ૨૦૧૦

૫૫

હોય તેવું લાગતું હતું. જેને જેને જરૂરી તે તે ખરીદતા હતા.

જાણે વરસોથી આ રોડ ઉપર આ દુકાનમાં જ રહેતા હોય એ રીતે ટેવાઈ ગયા હતા. સૌ પોતાનો માલ વેચવામાં મગ્ન હતા. એટલે શોરબકોર સાથે ગ્રાહકોનો મેળો.

એ જોતાં એવું સ્મરણ શરૂ થયું કે આ જાણે હરિનો હાટ છે. અહીં જુદા જુદા સંતો પોતાનો હરિમાલ વેચવા બેઠા છે. બધા ભક્તો જાણે તે માલને ખરીદવા ભેગા થયા છે. દરેક સંત પોતાનો જ માલ શ્રેષ્ઠ છે, એવું માનીને મનાવતા જાણે કથા કરી રહ્યા છે, તો ભક્તો વળી અંદર અંદર વાતો કરીને જાણવા પ્રયત્ન કરે છે કે સાચે જ કયા સંતનો સત્સંગ ઉત્તમ છે? અથવા કયા સંત સમર્થ છે?

જેની પાસે જેવી પાત્રતા તેવું તેવું તે ભાથું બાંધીને ઊંચકી શકાય તેટલું લઈને ઘરે જશે. ત્યાં સત્સંગની પોટલી છોડીને ઘરના સૌને વહેંચશે. સૌ ખુશ થશે, પ્રસન્ન થશે. શાંતિનો, સુખનો પ્રસાદ પામશે.

બજારમાંથી પાછા વળતાં તો બીજું જ દૃશ્ય જોવા મળ્યું. બધા જ વેપારીઓ હવે પોતાની શરૂ કરેલી કામ ચલાવ દુકાનો બંધ કરતા હતા. જુદા જુદા કોથળામાં પાછો વધેલો માલ ભરીને હવે ઘરે જવાની તૈયારી કરતા હતા.

એ દૃશ્ય માને કહી રહ્યું હતું સવારે દુકાન ઉઘાડીને સાંજે તે બંધ કરી. સવારે વિસ્તાર અને સાંજે વિરામ.

સાંજ થતાં સંમેટી લેવાનું. હે મા ભલે તમે ૧૯૪૩માં પૃથ્વી પર આવ્યાં અને વિસ્તાર વિસ્તાર વિસ્તાર દૃષ્ય વરસ સુધી કરતાં આવ્યાં, પણ હવે સાંજ પડી જશે. સમેટવા માંડો, બધા

૫૬

અધ્યાત્મ

સંબંધો. સમેટવા માંડો, આ જન્મના સર્વ વિસ્તારો, વળગણો. અહીં જ જીવતાં જ સમેટવાનું પર્વ ઉજવી લો. અહીંના બધા જ માલ અહીં જ છોડી દેજો. ત્યાગ સાથે બધું જ ત્યાગ. બસ, માત્ર સાધના, જપ, તપ, વ્રત અને મુક્તિની યાત્રા.

વેપારીઓએ સાંજ થતાં તો એ જગ્યા સહજ રીતે છોડી દીધી. સવારે મમત્વ જગાડ્યું અને સાંજે સંન્યાસીની જેમ છોડી દીધું. એ રોડ ઉપરની કામ ચલાવ દુકાન હતી. એ મારી હતી માત્ર ૭,૮ કલાક. પાછી જેની હતી તેને આપી દેવાની. સાંજે સલામી ભરવાની.

કેવી સરસ શીખ આ બજાર માને ધરી ગયું છે! આ દેહ સવારે તને આપ્યો, મમત્વ વધારીને મારો મારો કર્યો. દેહના સંબંધીઓને પણ મારા મારા કર્યા. સાંજને છોડે દેહ છોડવાનો. પાછો જેનો હતો તેને આપી દેવાનો.

૧. અગ્નિ ને અગ્નિતત્ત્વ

૨. વાયુ ને વાયુતત્ત્વ

૩. જલ ને જલતત્ત્વ

૪. પૃથ્વી ને પૃથ્વીતત્ત્વ

૫. આકાશ ને આકાશતત્ત્વ

સૌ પોતપોતાનો ભાગ લઈ જશે. દેહ કોનો હતો? તારો? ના. પંચતત્ત્વનો હતો તો તે તે પાંચ તત્ત્વોએ એ દેહ વહેંચી લીધો.

તારું પોતાનું કહી શકાય તેવું કંઈ જ નથી. બધું જ છોડવાનું, બધું જ આપી દેવાનું થાય ત્યારે પ્રસન્નતા ટકાવી રાખવાની છે. મળ્યો ત્યારે જ આનંદ હતો તે દેતી વખતે પણ

એ જ આનંદ.

જ્યોં કી ત્યોં ધર દીની ચદરિયાં.

મહાબળેશ્વરનું બજાર મંગળવારનું જેને હાટ કહેવાય છે એ મંગળવારીયું બજાર માને મંગલ સંદેશ ધરી ગયું. એ મંગળવારીયો હાટ આ હરિહાટના વિષય ઉપર માને તેડી ગયો.

જ્યાં જ્યાં નજર ત્યાં ત્યાં પ્રેરક સંદેશાની રસલ્હાણ શ્રી હરિ કરતા રહે છે. માને સતત જગાડતા રહે છે.

શ્રી હરિને સતત ચિંતા છે કે રખેને મા ઊંઘી જાય તો! એટલે ઠેર ઠેર એલામ ને લાઉડ સ્પીકરો માત્ર માના રેડિયોમાં જ ઝીલાય છે. કારણ શ્રી હરિએ સરસ વાયરિંગ કર્યું છે. એવું એરીયલ લગાડ્યું છે કે તે માત્ર માને જ સંભળાય. જેથી સાથે ચાલનારને પણ વિક્ષેપ ના થાય. મૌન રહીને એ બધું કાર્ય થયા કરે છે.

હે હરિ, મા માટેની તારી સઘળી યોજના સફળ થાવ એવી પ્રાર્થના સાથે શ્રી હરિ ચરણે પ્રણામ, પ્રણામ, પ્રણામ, પ્રણામ, પ્રણામ, પ્રણામ, પ્રણામ.

(ક્રમશઃ)

સાધકોનો કોઈ હાથ ખેંચે, કોઈ પગ ખેંચે. સંતાન ખેંચે, અન્ય સ્વજનો ખેંચે. પુસ્તકો, પ્રતિષ્ઠા, પદ ખેંચે એટલે એની હાલત પેલી મહી વલોવતી વલોણા જેવી! બધા જ બાહ્ય સાધનો એને અસ્થિર કરે છતાં સાચા સાધકનું નિશાન ધ્રુવ તારક પર સ્થિર રહે.

—મા

અમારી અમરનાથ યાત્રા

નિર્મળા ટેલર

જીવનમાં અમુક પ્રસંગો યાદગાર બની રહે છે. મને કલ્પના પણ નહિ કે મારાથી અમરનાથની યાત્રાએ જવાશે? પણ મા— પ્રભુની કૃપા તો જુઓ કે યાત્રાએ જવાની બધી જ અનુકૂળતા થઈ ગઈ. પૂ.માના ફોન દ્વારા આશીર્વાદ માટે મેસેજ મૂક્યો, પૂ.માનો બીજે દિવસે ફોન આવ્યો, યાત્રા સંબંધી બધી વાતચીત થઈ. પૂ.માએ મયૂરીને કહ્યું કે તું મમ્મીને યાત્રાએ લઈ જાય છે એ સારી વાત છે, પણ આ યાત્રા ઘણી કષ્ટદાયક છે. પ્રભુ અમરનાથ ગયેલા તે વખતના પ્રસંગોની પૂ.માએ વાત કરી. પૂ.માએ કહ્યું, અમરનાથની સ્તુતિ પ્રભુએ લખેલી તે છપાવીને લઈ જજો. તેમજ ‘સુહાએ મસ્તકે ગંગા’, ‘યાત્રાના આરંભે કરીએ પ્રાર્થના’ વગેરે લઈ જજો, બધાંને બસમાં આપજો અને સાથે ગાજો, પૂ.માએ આશીર્વાદ આપ્યા.

પૂ.મા વિદેશની ધરતી પર બેઠાંબેઠાં પણ કેટલું ધ્યાન રાખે છે? પૂ.માએ સ્નેહલને આદેશ આપ્યો હશે તે મુજબ સ્નેહલે આવીને અમને મંત્રોચ્ચાર સાથે હાથે રક્ષા બાંધી અને કહ્યું. “મા તમારી સાથે ને પાસે છે” એ સાંભળીને ઘણો સંતોષ થયો. અમે બધાં ગદ્ ગદ્ બની ગયાં, અમને પ્રસાદ પણ આપ્યો અને ફરી કહ્યું કે “આ સંકલ્પ કરેલી રક્ષા છે માના આશીર્વાદ છે.”

અમારી યાત્રા ૧૨ મી જૂને શરૂ થયેલી બીજા ઘણા યાત્રાના સ્થળોએ ફરીને અમે ૨૨ મી જૂને અમરનાથ જવા માટે બાલતાલ પહોંચી ગયાં, ત્યાં તંબુમાં રાતવાસો કર્યો. બાલતાલમાં

જાન્યુઆરી : ૨૦૧૦

૫૯

પુષ્કળ ઠંડી હતી, રાત્રે વરસાદ પણ ઘણો પડ્યો. રહેવાની સગવડ સારી હતી. મેં હેલીકોપ્ટર માટે નામ નોંધાયેલું પણ તે કેન્સલ કરવું પડ્યું. છેવટે ડોલીમાં જવાનું બન્યું. ડોલીવાલા રાત્રે બે વાગ્યે જ લેવા માટે આવી ગયા. અમે જરૂરી સાધન સામગ્રી લઈને જવાની તૈયારી કરી અમારી સાથવાળા બધાં ઘોડા પર બેઠાં. ડોલીમાં બેસતાં પહેલાં જ પૂ.મા પ્રભુને પ્રાર્થના કરી હે, મા. પ્રભુ, તમે અમારી સાથે રહેજો.

યાત્રાના આરંભે કરીએ પ્રાર્થના,
સાથી બનજો યોગેશ્વર પરમાત્મા.

અમારી યાત્રા શરૂ થઈ, રસ્તા ઘણા જ ભયંકર. આપણે જોઈએ તો ચક્કર આવી જાય, સતત પ્રભુને પ્રાર્થના કરીએ હે, પ્રભુ રક્ષા કરજો. તમારો તો પ્રકૃતિ પર અંકુશ છે, સ્વચ્છ વાતાવરણ રાખજો. અને ખરેખર પ્રભુએ પ્રાર્થના સાંભળી, રસ્તામાં વરસાદ પણ નડ્યો નહિ. મા, પ્રભુની કૃપાથી સૂર્યનારાયણ ભગવાન પણ અમારી સાથે જ રહ્યા. નીચે પુષ્કળ ઠંડી પણ ઉપર ગયા ત્યાં ગરમી! ધન્ય હો પ્રભુ, ધન્ય હો. આખે રસ્તે પ્રભુની સ્તુતિ કરી. શિવમહિમ્ન સ્તોત્ર, બાવની, ઠું યોગેશ્વર રક્ષમામ્, મા સર્વેશ્વરી પાહિમામ્ મંત્ર આખે રસ્તે ચાલુ રહ્યો. વચ્ચે વચ્ચે રસ્તા એટલા વિકટ આવે કે પૂછો નહિ. અમુક જગ્યાએ એકદમ સાંકડો રસ્તો કે તેમાંથી ડોલીવાલા, ઘોડાવાળા અને ચાલતા યાંત્રિકો પસાર થાય. નીચે ઊંડી ખીણ. આખા રસ્તે પ્રભુનું જ સ્મરણ. ખાવા પીવાનું કાંઈ યાદ આવે જ નહિ. ઉપર ગયાને નીચે આવ્યા ત્યાં સુધી પાણી પણ પીધું નહિ.

ડોલીમાં બેઠા તો પણ લગભગ ચારેક માઈલ બરફમાં ચાલવાનું બન્યું. તે શક્તિ પણ પૂ.માએ જ આપી. બરફમાં પણ

૬૦

અધ્યાત્મ

હું જાણે ઝપાટાબંધ ચાલું. મને પોતાને જાણે નવાઈ લાગે કે આ શું હું ચાલું છું? ના, મારાથી આ રીતે ચાલી જ ના શકાય. આ તો પૂ.માની પરમ દિવ્ય શક્તિ જ મને આ રીતે આગળ ધકેલી રહી છે. જાણે મારા શરીરનો કંટ્રોલ જ માએ લઈ લીધેલો.

બરાબર સવારના આઠ વાગ્યે અમરનાથ ભગવાનના દ્વારે પહોંચી ગયાં. ઘણાં જ સુંદર દર્શન થયાં. બરફનું શિવલીંગ ઘણું જ મોટું હતું. લગભગ દશથી બાર ફૂટ જેટલું ઊંચું હશે. ગુફામાં જ બીજી બાજુએ મા પાર્વતીજી અને ગણેશની પીઠના દર્શન કર્યાં. દર્શનથી ઘણો જ આનંદ થયો ત્યાં જઈને પ્રભુની સ્તુતિ કરી, પ્રભુ અમરનાથ ગયેલા તે બધાં પ્રસંગો પણ યાદ કર્યાં, બરાબર દસ વાગ્યે પાછા ડોલીમાં બેસી ગયાં અને લગભગ સાંજે સાડા પાંચ કલાકે નીચે ઉતારા પર આવી ગયાં. તંબુમાં આવીને મા—પ્રભુને પ્રણામ કર્યાં. પ્રભુનો જયજયકાર કર્યો.

ધન્ય ધન્ય ગુરુદેવ પ્રભુ, કાર્ય અમારું સફળ કર્યું,
અશક્ય ને તે શક્ય કર્યું, બિરૂદ સ્વજનનું સત્ય કર્યું.

મા પ્રભુનો જેટલો આભાર માનીએ તેટલો ઓછો છે. અમરનાથની કષ્ટદાયક યાત્રા પણ અમારા માટે સરળ બનાવી. તેમની જ કૃપાથી યાત્રામાં બધાંની તબિયત પણ સારી રહી.

પૂ.માને પ્રાર્થના કે હે, મા, આ રીતે જ જીવનની યાત્રામાં પણ તમે જ સાથે રહેજો ને પાર ઉતારજો.

પૂ.મા—પ્રભુના ચરણોમાં કોટિ કોટિ પ્રણામ.

વિદેશની ધરતી પર પૂ. માની યાત્રા

(ગતાંકથી આગળ)

મા સર્વેશ્વરી

ટોરન્ટોથી હેલીફેક્ષ તા. ૧૩-૭-૦૮

૧-૨૫ મિનિટે મા ઘરમાં ઓરડામાંથી નીચેના બેઠકરૂમમાં પૂ.શ્રીના સ્વરૂપ સાથે આવી ગયાં છે. વરદ હસ્ત ને ૧૧ પ્રણામ સાથે આ ઘરની વિદાય લીધી છે. સૌ વંદી રહ્યા છે. હાથજોડી નવમંત્ર સાથે માની ગાડીએ ગતિ પકડી છે. ભાઈ વિકાસ સારથિ બનીને એરપોર્ટ લઈ જાય છે.

શ્રી સુરેશભાઈ પરીખ જેમણે યાત્રાના ગ્રૂપ બુકિંગનો, સસ્તી ટિકિટનો એજન્ટ બની ભાર ઉપાડ્યો છે, તેઓ તો ૧૯૮૧ થી માને જાણે છે, છેલ્લાં ઘણાં વરસોથી શ્રી સુરેશભાઈ પરીખ જ માનો બુકિંગ વિભાગ પ્રેમ, શ્રદ્ધાથી સંભાળે છે.

એરપોર્ટ ઉપર ઉતરતાં તે જ પોતાની લઈને માની બેગો મૂકીને માને દોરી રહ્યા છે. અરે, કાઉન્ટર ઉપર હાજર થયા વગર માનો બોર્ડિંગ પાસ લાવીને બેગોનું ચેકિંગ પણ કરાવી દીધું છે.

અહીં એરપોર્ટ ઉપર યાત્રીઓને વિદાય કરનારાનો મંગલમેળો ભરાયો છે. સૌ મળે છે. સૌ વંદે છે. પ્રસાદ પણ અપાયો છે.

અરે, એરપોર્ટ ઉપર વિદાય કરનારાઓને યાત્રામાં જોડનાર સૌને મા સૂચના આપે છે.

નવમંત્ર, વરદ હસ્ત, નવમંત્રની પ્રાર્થના સમૂહમાં કરો.

અને સામે જ ટોરન્ટોના આ ઈન્ટરનેશનલ એરપોર્ટ ઉપર સૌ સમૂહમાં ઊભા રહી સમૂહમાં પ્રાર્થના કરી રહ્યાં છે. એરપોર્ટ ઉપરની સમૂહ પ્રાર્થના કદાચ એરપોર્ટના ઈતિહાસમાં પહેલી જ હશે.

સ્થળ ગમે તે હોય, પ્રભુને પોકારી લેવાના, પ્રભુની સહાય માંગી લેવાની, પ્રભુના આશીર્વાદ મેળવી લેવાનાં કાર્ય પ્રાણવાયુ જેવાં અગત્યનાં છે.

એટલે એ પ્રારંભના અગત્યના કાર્ય પછી સૌની વિદાય લઈ પ્લેનમાં બેઠક લીધી છે.

મા સાથે આજે પ્લેનમાં બધા જ બાળકો કેનેડાના છે.

૧. ધ્રુવ ૨. અર્જુન ૩. જયેશ ૪. જનક ૫. ઉમા ૬. અનિલ ૭. હિતેશ ૮. રંજન ૯. ઉમા ૧૦. સરોજ ૧૧. જગુભાઈ ૧૨. નિર્મલ ૧૩. પદ્માબહેન ૧૪. ગીતાબહેન ૧૫. રૂક્મણીબહેન.

અરે, આજે પ્લેનમાં આ બધા જ બાળકોને માની નિત્યનોંધ નિર્મલ તથા અનિલે વાંચી સંભળાવી ને અંગ્રેજી અનુવાદ પણ કર્યો છે. પ્લેનમાં પણ સત્સંગ જરૂરી જ હતોને. પ્લેન ઉપડતાં ને ઉતરતાં નવ મંત્રગાન પણ સૌ હાથ જોડીને કરી રહ્યાં છે.

માર્ગમાં દોઢ કલાક વીતી છે. મા પોતાની માળા કરી લે છે.

અને કેનેડાના બીજા છેડે હેલીફેક્ષ નામના એરપોર્ટ ઉપર સૌને શ્રી હરિ સુરક્ષિત ઉતારે છે.

આજના યાત્રાનો આવકાર આપનાર શ્રી વિનોદભાઈ સરોજબહેન, શ્રી વાસુદેવ, શ્રી પ્રભુભાઈ હાજર થયા છે. શ્રી સરોજબહેન સૌને મીઠું મોં કરાવી હસતે મુખે આવકારી રહ્યાં છે.

શ્રી વાસુદેવ શ્રી પ્રભુભાઈ તો તા.૧૨ મીએ સવારથી બાયરોડ એક મોટું વેન જેમાં યાત્રાનો જરૂરી ભોજનાલયનો સામાન અરે, ગીતાબહેને મોકલેલી ખુરસી ને તેની ગાદી કે મા

માટેની બધી જ વસ્તુઓને લઈને ૧૦૦૦ માઈલનું ડ્રાઈવિંગ કરીને, આજે આવી ગયા છે! શ્રી પ્રભુભાઈ શ્રી વાસુદેવનો એ લાંબો પ્રવાસ શ્રી હરિએ સુરક્ષિત રાખ્યો. એ બન્ને વારાફરતી

વેન ચલાવીને યાત્રીઓની સેવામાં હાજર થયા છે.

સર્વ દિશાઓથી સૌનો સહયોગ પામી યાત્રીઓ અહીંની હોલીડે ઈનમાં વિશ્રામ લઈ રહ્યાં છે.

અહીં છ બાળકો અમેરિકાનાં આવી ગયાં છે. જાણે વિવિધ દિશાનાં, વિવિધ કક્ષાનાં, વિવિધ ઘરનાં વિદ્યાર્થીઓ અહીં એક આંબાની ડાળે બેસીને ૧૩ દિવસ કિલ્લોલ કરશે. સંપ ને પ્રેમના, પ્રાર્થનાના પાઠ ભણતાં ભણતાં શિક્ષણનો યંત્રવત્ શાળાનો ભાર ભૂલી જશે.

સૌ રાતની સમૂહપ્રાર્થના કરી વિશ્રામ લે છે. મા પણ મોડી રાત્રે ૩-૩૦ કલાકે નોંધ લખી વિશ્રામ લે છે.

વિશ્રામ લેતાં પહેલાં મા યાત્રીઓના દરેક ઓરડામાં મળવા જઈ આવ્યાં છે.

વિશ્રામ પહેલાં નિત્યનોંધ, માળા થઈ છે. અરે, નિર્જલાવ્રત પૂર્ણ થતા ફળદ્રૂપ પણ લીધાં છે. અરે, આજે અહીં આવીને ૪૦ પ્રણામ પણ કર્યાં છે.

જાણે એક તલભારનો પણ પરિશ્રમ માને લાગ્યો નથી. સૌ મળ્યા છે તે બધાએ જાણે માનો એક એક કણનો થાક પ્રસાદમાં લઈ લીધો લાગે છે.

સૌ પ્રેમી સ્વજનો, બાળકો ને જોતાં જ, મળતાં જ જાણે એક નવી શક્તિ, સ્ફૂર્તિ, હિંમત, પ્રસન્નતા માને હંમેશાં મળતી રહી છે.

અરે, રામાયણ પારાયણમાં વડોદરામાં વરસો પહેલાં એક સાંજે માને ભારે થાક લાગ્યો છે.

યજમાન પુત્ર ભરત ગાંધી કહે મા ચાલો, ડોક્ટરને ત્યાં લઈ જાઉં. આજે તો જવું જ પડશે, નહીં તો કાલે આપ પારાયણ કેવી રીતે કરી શકશો?

અને માને લાગ્યું ખરેખર, જવું પડશે. અરે, ભાઈ ભરત માને ગાડીમાં બેસાડીને લઈ ગયો ક્યા? ક્યા દવાખાને? ક્યાં

ડોક્ટર પાસે?

એમ.એસ.યુનિ.ના કેમ્પસમાં જ્યાં ૧૦૦, ૧૫૦ ભાઈ-બહેનો જે બહારગામથી, વિદેશથી પારાયણમાં ભાગ લેવા ઉતર્યાં છે, તે વિશ્રામ સ્થળે માને ભાઈ ભરત લઈ ગયો.

ભાઈ ભરત કહે. “લો, મા આ તમારા બધા જ ડોક્ટરો, આ તમારી બધી જ દવા. મળી લો, વાતો કરી લો જેથી શરીરની બધી જ માંદગી દૂર થાય.”

અને સાચે જ મા પધાર્યા, મા પધાર્યાની ભૂમ પડી. મેદાનમાં તરત જ આસન પથરાયાં ને ૩ કલાક મોડીરાતે સત્સંગ ચાલ્યો. ભજન, ધૂન, વાર્તાલાપ થયા. ૧૦૦, ૧૫૦ ભક્તો સાથે માએ સત્સંગની મોજ માણી.

ને પેલો ભારે પરિશ્રમ આકાશમાર્ગે ઉડી ગયો! ભક્તો, બાળકો, પ્રેમી સ્વજનો, શ્રદ્ધાળું શ્રોતાઓને જોતાં જ, મળતાં જ મા નવી શક્તિ નવી સ્ફૂર્તિ, નવી પ્રસન્નતાથી એકદમ સ્વસ્થ થઈ ગયાં!

ભાઈ ભરત કહે, “જોયું ને મા, કેવી સરસ મફતની સર્વોત્તમ સારવાર.” ચાલો હવે, આપણે પાછા આપણા ઘરે પપ, અરૂણોદય સોસાયટી પહોંચી જઈએ. અને મા ત્યાં પહોંચી ગયાં. પારાયણમાં દરરોજ છ કલાક ગાવાનો ક્રમ પણ વિના વિધ્ને પૂર્ણ થયો.

એટલે અનુભવે માને લાગે છે કે દરેક શ્રદ્ધાળું પ્રેમી ભક્તો પાસે જાણે એક એક શક્તિનો ભંડાર છે, જે માને તેમને મળવાથી પ્રાપ્ત થઈ જાય છે.

એટલે જ આજે મોડીરાત સુધી મા કાર્યરત રહ્યાં. હે સૌના રક્ષક શ્રી હરિ, આપનો અનંત ઉપકાર. વારંવાર આભાર સાથે આપના શ્રી ચરણે પ્રણામ, પ્રણામ, પ્રણામ, પ્રણામ, પ્રણામ, પ્રણામ, પ્રણામ, પ્રણામ. (ક્રમશઃ)